ΔΑΦΝΗ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
ΕΤΟΣ Α. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘΜΟΣ 36

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Ἀπριλίου 1910
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΙΜΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Μ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
Γραφεῖα: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 34

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ν. ΖΟΡΜΠΑ

Μάγο δεντρὶ καὶ ἀγνόκαρπο
ποῦ σὲ ζηλεύουν ὅλοι
γιατί σὲ περιβόλι
πάνωρηο ἔχεις βγῆ.
Πού κελαϊδοῦν στὸν γκόρφο σου
θεῖας στοργῆς ἀηδόνια
καὶ μιὰ θεὰ ἀϊώνια
σὲ λούζ' — ἡ Ἀρετή.
Δεντρὶ παραδεισόμορφο
καὶ μυριανθοχυμένο
ποῦ σ' ἔχει φυτεμένο
μιὰ Δόξ' ἀρχαϊκή.
Καὶ ἄλλη Δόξα σήμερα
σιμά σου φτερουγίζει
καὶ σοῦ κρυφοχαρίζει
αἰθέριο φιλί.

Ἄπλωσε, ἄπλωσε γλύκα
τὰ φουντωτὰ κλωνιά σου,
νὰ γύρῃ στὴ σκιά σου
μιὰν ὥρα τὸ πλευρό,
Ὁ δοξασμένος γίγαντας
τῆς δόλιας μας Πατρίδος
τῆς νέας μας Ἐλπίδος
τ' ἀστέρι τὸ λαμπρό.
Κι' ἀπ' τὸ ρυάχι ὅπου φιλεῖ
τὸ ἀλύγιστο κορμί σου,
καὶ εἶνε τῆς Στοργῆς σου
τὸ δάκρυ ὅπου κυλᾶ,
Δόσε μιὰ στάλα δροσερὴ
καὶ στὴ λησμονημένη
ποῦ ζωντανὴ πεθαίνει
τοῦ Ἀλκαίου τὴ θεά.

Φ. ΠΑΝΑΣ

"ΔΑΦΝΗ,,

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

	Ἐτησία
Ἐσωτερικοῦ	Δρ. 5
Ἐξωτερικοῦ	Φρ. 8
Ἀμερικῆς	Δολλάρια 3
Ρωσσίας	Ρούβλια 3

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν καὶ λήγουν οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις Λεπ. 20 ὁ στίχος
Καταχωρ. Τραπεζῶν καὶ Ἑταιριῶν Δ. 70

Τὰ φιλολογικὰ δημοσιεύματα καταχωρίζονται δωρεάν, μὲ τὴν σειράν των, ἂν ἐγκριθῶσιν, καὶ ἐφ' ὅσον ἐπαρκεῖ ὁ χῶρος τοῦ φύλλου.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΕΝΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΚΥΡΙΩΝ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΣΥΖΥΓΟΙ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

Μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 15ης Αὐγούστου καὶ τὴν φαινομενικὴν ἢ πραγματικὴν βελτίωσιν ὅλων τῶν κλάδων, φυσικὸν ἦτο νὰ ἐπέλθῃ στιγμὴ καθ' ἣν καὶ αἱ γυναῖκες νὰ ζητήσωσι τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως αὐτῶν, ὑποδεικνύουσαι ὅμως καὶ τὰ μέσα προς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς εὑρισκόμεθα μᾶς ἔπεισαν ὅτι ἡ πρώτη πρὸς ἣν ἔδει νὰ ἀπευθυνθῶμεν ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ὡραίου φύλλου ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἤδη ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑποστρατήγου κ. Ζορμπᾶ, ἥτις ἀνταξία ὄντως σύζυγος τοῦ τέως Ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου μᾶς ἐδέχθη φιλοφρονέστατα μέσα εἰς τὸ κομψότατον σαλονάκι της καὶ εἰς τὴν διατυπωθεῖσαν αὐτῇ ἐρώτησιν :

— Τίνι τρόπῳ δύνανται αἱ Ἑλληνίδες νὰ καταστῶσι καλλίτεραι μητέρες καὶ σύζυγοι; ἡ *κ. Βασιλικὴ Ζορμπᾶ* ἧς εἰκόνα παραθέτομεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι εἰσηρεστήθη νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ τὰ ἑξῆς :

—Ὁ σοφώτερος διδάσκαλος ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ εἶνε ἡ πεῖρα. Αὕτη λοιπὸν μοῦ ἀπέδειξεν ὅτι μόνον ἡ ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις τελεία διδασκαλία τῶν πρὸς τοὺς γονεῖς, τὰ τέκνα καὶ τὸν σύζυγον καθηκόντων καὶ δὴ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς θρησκείας μας καθοριζόμενα, δύναται νὰ βελτιώσῃ ἐπαισθητῶς τὰς Ἑλληνίδας ἀπὸ τοιαύτης ἀπόψεως.

—Μήπως φρονεῖτε, εὐγενεστάτη κυρία, ὅτι πρέπει νὰ ἱδρυθῶσι καὶ σύλλογοι ἔχοντες ὡς προορισμόν των τὴν διδασκαλίαν ταύτην;

—Οἱ τοιοῦτοι σύλλογοι μόνον εἰς ἐπικουρίαν τῶν τελείων παρθενωγωγείων δύνανται νὰ ἔλθωσιν, ἀπήντησεν ἡ κ. Ζορμπᾶ.

ΑΛΛΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Μετὰ τὴν κ. Ζορμπᾶ ἀπηυθύνθημεν πρὸς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπὶ μορφώσει καὶ ἄλλοις χαρίσμασι δικρινομένας κυρίας τῶν Ἀθηνῶν, τὰς γνώμας τῶν ὁποίων βλέπει τις κατωτέρω.

—Ὅταν ἀφοσιωθῶσι καὶ εἰς τὰ δύο καὶ τὰ θεωρήσωσιν ὡς τὰ ἱερώτερα καθήκοντα.

Μαρία Γ. Σουρῆ.

— En s'occupant de leur interieur et uon pas de ce que font les autres. **C. GUILLARD.**

Πρῶτ' ἀτ' ὅλα καίγοντας τὰ σκολιά τους.

Μαρία Κ. Παλαμᾶ

Νομίζω πῶς αἱ Ἑλληνίδες εἶνε ἀτὸ τὴς καλλίτερες μητέρες καὶ σύζυγοι· πῶς μποροῦνε νὰ γίνουνε καλλίτερες, αὐτὸ εἶνε ἐρώτημα ποῦ θέλει μεγάλη μελέτη, γιατί τὸ κακὸ, ἂν ὑπάρχῃ, ἔχει τὴν ἀρχή του ἀτὸ τὰ παιδιάστικα χρόνια καὶ ἐκεῖ πρέπει νὰ ζητηθῇ τὸ γιατρικό.

Ε. Νικολαΐδου

Ὅταν ὁ σύζυγος καὶ πατὴρ τὴν διδάξωσιν τ'ν αὐταπάρνησιν.

Σοφία Οἰκονομίδου

—Εἰς τὴν ἐρώτησίν σας ἀπαντῶ ὅτι ὁ χαρακτὴρ νῆς Γυναικὸς καὶ ἡ ψυχή της θὰ λάβουν τὴν πορείαν ποῦ θὰ τοὺς δώσουν τὰ μητρικὰ παραδείγματα,— διότι ἡ θυγάτηρ εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρὸς δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μία ἄψυχος ζύμη ἐμπιστευμένη ἐκ Θεοῦ εἰς αὐτήν.

Ἀλλοίμονον εἰς τὰς Ἑλληνίδας ποῦ ἔχουν ὡς μητέρας ἀδεξίους, καὶ ὄχι σπάνια, ἐκ προθέσεως κακοὺς· ζυμωτάς· οὐδὲ σύζυγοι, οὐδὲ μητέρες θὰ γίνουν ποτὲ ἄξιαι τοῦ προοιζμοῦ των,—ποῦ ὅσον εἶνε μέγας τόσον ἐδῶ ἔχει παρεξηγηθῇ. *Εἰρ. Πολ. Δημητρακοπούλου.*

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΞΕΝΤΡΥΦΗΜΑΤΑ

ΑΝΩ ΣΧΩΜΕΝ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Φεύγουν οἱ πόθοι μου· ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἀποσύρονται. Ἀπελπισμένοι τώρα μοναχοὶ ἀποβλακοῦνται εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ θανάτου καὶ τῆς ματαιότητος. Καὶ μόνον κᾶποτε ὕπερ τὰ τείχη τοῦ Σινᾶ προβάλλουν μὲ δειλίαν αἱ μορφαὶ τῶν νοσταλγούντων καλογήρων. Διὰ νὰ σκανδαλισθοῦν ἀπὸ τοὺς φλέγοντας κατοπτρισμοὺς, οἵτινες ταξειδεύουν εἰς τὴν ἔρημον.

ΩΣΑΝΝΑ

Εἰς τὰ πέρατα τῆς ὁρατῆς δημιουργίας ἀντηχεῖ καὶ ἐκπνέει ὁ θεσπέσιος αἶνος. Ἐνῷ μὲ πρόσωπον ἤρεμον καὶ ἀόριστα βλέμματα, βαδίζει ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς μεγάλης πύλης καὶ εἰσχωρεῖ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Κύριος, ξένος πρὸς τὰς ἐκδηλώσεις καὶ τὰς περιωριμένας βλέψεις τοῦ λαοῦ, ὑπνωτιζόμενος μόνον ἀπὸ τὸ θεῖον καὶ μοναδικὸν αὐτοῦ ὄνειρον,—ἀκάνθινος στέφανος, μαρτύριον, αἱ εἰρωνεῖαι τοῦ ἰδίου ὄχλου ὅστις σήμερον ἐπευφημεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ τάφος· καὶ μετὰ ταῦτα...μετὰ ταῦτα...μακρὰν, μακρὰν ὥστε μόνον αὐτὸς νὰ διακρίνῃ εἰς τὴν ὁμίχλην τῶν ἐτῶν—ἡ νίκη τῆς ἰδέας διαιωνισθεῖσα διὰ τῆς αὐτοθυσίας· ἡ παραβολὴ τοῦ σπόρου, ὅστις πιπτων εἰς τὴν γῆν καρποφορεῖ, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀποθάνῃ.

Πλάτων Σουλιώτης Ροδοκανάκης

Ο ΓΕΡΟ-ΠΟΙΗΤΗΣ

Ὦ !... τἄγρια μίση ποῦ τρέφω πρὸς τοῦ κόσμου τὰ μίση...

Σὰ στοιχειὰ μαυροφόρα τὰ θωρῶ πάντα μπρός μου μιᾶς νεφελήνας κι' ἄγριας βραδυᾶς... Γιὰ νὰ ψάλλω τὰ μίση ποῦ φωλιάζουνε στῶν στηθιῶν μου τὰ σκότη καταχθόνια πῆρα κιθάρα καὶ σκληρὰ τὴ χτυπῶ καὶ τὸ μαραμένο μου στόμα στρέφω πρ'ς τὰ μίση τοῦ κόσμου γιὰ ν' ἀκούσουν τὶς θλιμμένες κραυγὲς ποῦ θὰ εἰπῶ....

Ναὶ !.... τοῦ κόσμου τὰ μίση μοῦ σκόρπισαν χιόνια ἄλυωτα γύρω στὴν κόμη, σὰ στεφάνη λευκὴ, καὶ δὲ γροικῶ πιὰ κοντά μου παρὰ φτώνος καὶ βόγγος ἐδῶθε καὶ βάρβαρη κατάμα ἀπ' 'κε'...

Καὶ μπροστά μου λευκάζουν τάφοι πλακοσκέπαστοι, μελανὰ κυπαρίσσια θροοῦν πάνουθέ τους καὶ τἀγέρι ποῦ πίνω πνιχτικὸ εἶνε, ὡς θειάφι, ἀπ' τὰ μίση τοῦ κόσμου ποῦ βογγοῦν καὶ βοοῦν...

Μὰ εἶμαι τιτάνας ἐγὼ καὶ στὰ χέρια κρατῶ φλογεροὺς κεραυνοὺς, τὴ ζωή μου τὴ λίγη θὰ περάσω σὲ κορμιὰ περπατοῦντας καὶ ξεσκίζοντας κάθε ποὺ μπροστά μου θὰ λάμψῃ ἀπάρθενο κι' ἀγνὸ... ὦ, μίση, ὦ, μίση !...

Μ'τσος Λουράς

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Μιὰ συμβουλὴ σοῦ δίδω
τὰ λόγια 'ναι χρυσᾶ
ἔρωτα νὰ μὴν κάνεις
μέσα στὴν ἐκκλησά.

Γιατ' εἶνε ἁμαρτία
στὴν κόλαση θὰ πᾶς,
ἐγὼ ποῦ σὲ λατρεύω
ἐμένα ν' ἀγαπᾷς.

Λόγης

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΡΥΛΛΟΥΣ

Τὸ μόσκο μέσ' ἀπ' τὴν ψυχή μου
Ἄνεμος ἄγριος τὸν σκορπᾷ·
Ἀρρωστημένο τὸ κορμί μου
Ποὺ τὸ φιλί σου ἀποζητᾷ.
Ἕνα κρυφὸ τὸ τρώει σαράκι,
Κάνει τὴ νιότη μου φαρμάκι
Μαζῆ καὶ τὴ χαρά.

Τοῦ πόθου μου ταραξοβόλι
Εἴσουν, ἐσύ, ἕναν καιρό,
Σὰν τὸ ποτιστικὸ περβόλι
Ἀπόμεινα δίχως νερό.
Πέρα, μακρυά, σέ ξένη χώρα,
Ποιὸς ξέρει ἂν θὰ γυρίσῃς τώρα
Κι ἂν θὰ σὲ ξαναδῶ.

Χ. Βαρλέντης.

Ὁ ἐπίλεκτος συνεργάτης τῆς «Δάφνης» κ.
ΔΗΜ. Ν. ΖΟΡΜΠΑΣ
Υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ἐξηρχόμην τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου μας. Πλεῖστα ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης διήρχοντο διὰ τοῦ κατόπτρου τῆς φαντασίας μου. Αἴφνης ὅμως, αἱ ψυχολογικαὶ αὗται ἀκτῖνες ἐπεκοτίσθησαν ὑπὸ τῆς εἰκόνος τοῦ μεγάλου φιλέλληνος κ. Κολινιόν, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Παρισίοις Πανεπιστημίου, ὅστις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχεν ὁμιλήσει ἐν τῇ εὐρυτάτῃ αἰθούσῃ τῆς αὐτόθι «Ἑταιρείας τῆς Γεωγραφίας» περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου τῶν Ἀθηνῶν. Ναί, οἱ ἔμπλεοι ἐκείνοι λόγοι τοῦ σοφοῦ αὐτοῦ ἑλληνιστοῦ καὶ διαπρεποῦς ἀρχαιολόγου—ὅστις ὄντως τιμᾷ τὴν Πατρίδα του—ἀπεδίωξαν τῆς φαντασίας μου τας ἄλλας ψυχολογικας παραστάσεις. Ἡ δὲ συμπαθὴς φυσιογνωμία τοῦ κ. Κολλινιόν, ἐκφράζουσα μεγίστην θλῖψιν διὰ τὴν γενομένην ἄλλοτε ἀπογύμνωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν της πρὸς ὄφελος τῶν ξένων Μουσείων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συλλογῶν (!) παρέμενε ζωηρὰ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἀγόρια ἀνοίγουνε τὶς θύρες
τοῦ κήπου, τοῦ δροσολουσμένου
ποῦ δὲν τονε πατάει τὸ χιόνι
δὲν τονε δέρνει κι' ὁ νοτιάς.

Ἔλα μαζί μου καὶ τ' ἀγόρια
θὲ νὰ μᾶς πάρουν ἀπ' τὰ χέρια
μακρυὰ 'πο τἄγρια ξεροβόρια,
γιὰ νὰ μᾶς πᾶνε στοὺς ἀνθούς.

Καὶ σὰν περνοῦμε κεῖ, τὰ ρόδα
θὰ γονατίζουνε μπροστά σου,
θ' ἀναπειδάει ἀπὸ ταὐλάκι
τὸ κρουσταλένιο τὸ νερό.

Κι' ὅσα γερτἀκλαριὰ καὶ φύλλα
μὲ τὰ σγουρὰ μαλλιά σου γκίξεις
λαγτάρα, φῶς μου, ἀνατριχίλα
θἀκούσουνε κι' αὐτὰ γιὰ σέ.

Σωστὴ καὶ σὺ χαρὰ θὰ νοιώσεις
κι' ἀπὸ βαθεὰι θὰ ἀναπάνεις,
χίλια θἀνθίσουνε μπουμπούκια
στὸν κῆπο τὸ μαγευτικό.

Ἔλα, προσμένουνε στὶς θύρες
ὅμορφ' ἀγόρια σὰν κα'σένα'
δός μου τὸ χέρι σου καὶ πᾶμε
στὸ περιβόλι τῆς ζωῆς.

Ἀθήνα. 31-1-10 *Γ. Ἐλευθερουλάκης*

ἐν τῷ κατόπτρῳ τῆς φανταπίας μου,

Ἐνεδυθίσθην εἰς μυρίας σκέψεις

Ἀναμαιβόλως τὴν δικαίαν ταύτην θλῖψιν δὲν τὴν αἰσθάνεται μόνος ὁ κ. Κολλινιόν, ἀλλ' ἅπαντες οἱ Ἕλληνες καὶ φιλέλληνες, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπιστήμονες ὁλοκλήρου τῆς ὑφηλίου, πλὴν φεῦ! εἶναι πολὺ ἀργα πλέον! . . . Τα γενόμενα οὐκ ἀπογίγνονται».

Εὐτυχῶς ὅμως τώρα πλέον δὲν διατρέχει ἡ Ἑλλας τὸν κίνδυνον τῆς ἀπογυμνώσεως ταύτης.

Ἀλλ' ἀναλογιζόμενος τὸ τί θα ἦτο σήμερον τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηκῶν, ἐαν καὶ πρὸ πολλοῦ συνιστᾶτο ἑταιρεία τις πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ,—παρόμοια τῆς ὑφισταμένης σήμερον ἐν Παοισίοις,—ἔφριττον πρὸ τοῦ μεγίστου ἀδικήματος, ὅπερ ὑπέστη τοῦτο! Καὶ ἤδη θαυμάσια καὶ ἀνεκτίμητα λείψανα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης εἶναι διεσπαρμένα καὶ εἰς τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, κοσμοῦνται ξένα Μουσεία!....

Οὐχ ἧττον ὅμως, παρα τὴν σκληραν ταύτην ἀπογύμνωσιν τῆς Πατρίδος μας, τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον περικλείει πλεῖστα ὅσα θαυμάσια κειμήλια, τα ὁποῖα κατα τὴν γνώμην τοῦ κ. Κολλινιόν, ὡς καὶ ἁπάντων τῶν εἰδότων, καθιστῶσιν αὐτὸ μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ.

ΔΗΜ. Ν. ΖΟΡΜΠΑΣ

ΘΑ ΜΕ ΘΥΜΑΣΕ ΠΑΝΤΑ

Θὰ μὲ θυμᾶσαι πάντα! Δὲν θὰ βρῇς
Ἀγάπη πουθενὰ σᾶν τῇ δικιά μου,
Τὸ βίο σου ποτὲς δὲν θὰ χαρῇς
Μακρυὰ, ὦ ναί, μακρυὰ ἀπ' τὴ καρδιά μου.

Θὰ μὲ θυμᾶσαι πάντα! θὰ βρεθῇς
Χωρὶς ἀγάπη μόνος σου μιὰ μέρα,
Καὶ στεναγμὸ ἀφίνοντας θὰ πῇς.
—Ὦ ὄνειρα γραμμένα στὸν ἀέρα!

Θὰ μὲ θυμᾶσαι πάντα! πουθενά,
Γαλήνη δὲ θὰ βρῇς δὲν θὰ ἀπαντήσῃς
Καὶ πῶς πονεῖ καρδιὰ ποῦ ἀγαπᾷ,
Ἀργὰ πολὺ θὰ τὸ γνωρίσῃς.

Θὰ μὲ θυμᾶσαι πάντα! καὶ θὰ κλαῖς,
Μὰ δὲν γυρνοῦν ὀπίσω αἱ περιστάσεις!
Καὶ στὴν καρδιά σου ὅλο θὲ νὰ λές.
Τοῦ κάκου προσπαθεῖς νὰ τὴν ξεχάσῃς!

Θὰ μὲ θυμᾶσαι πάντα! καὶ θὰ 'πῇς.
Μιὰ 'μέρα μοναχός σου ὅταν κρίνῃς.
Μ' ἀγάπησε πολὺ ὦ ναί, πολὺ
Καὶ δάκρυα ὁλόπικρα θὰ χύνῃς.

Μὰ θἄρχομαι ἐγὼ στὸ ὄνειρό σου
Νὰ λέω—μὴ πιὰ κλαῖς, δὲν ὠφελεῖ.
Καὶ στὸ γλυκὸ ὡραῖον μέτωπόν σου.
Θὰ ἀφίνω ἕνα ὁλόθερμο φιλί.

Κέα *Θέμις*

ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἀφίκοντο ἐκ Καλαμῶν ὁ κ. Διονύσιος Σμαῆλος καὶ Γ. Πέρρος, ξενοδόχος.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Φύλλιος Κλώτσας.

ΛΑΥΡΙΟΥ

Ἰωάννης Δ. Νικολινάκος.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Α. ΚΡΙΕΖΗ

ΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΟΥ

Ὁ κ. Κριεζῆς, φοιτητὴς τῆς Νομικῆς, ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἀίγους νέους τῆς ἐργασίας; καὶ τῆς προόδου, ἐξέδωκε τὰς «Σκέψεις» του εἰς ἕνα κομψὸν δεκατετρασέλιδον βιβλιαράκι : Ἕνας ἄλλος, εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ κ. Κριεζῆ,—ὁ κ. Κριεζῆς εἶνε πολὺ νέος—θὰ ἔγραφε ἐμετικοὺς στίχους εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς «Ἀστραπῆς», ἢ θὰ ἐδημοσίευε καμμίαν «Ποιητικὴν συλλογὴν» μὲ τίτλον παρμένον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν βοτανικήν, ἀπὸ ἐκείνας ποῦ ἐκδίδονται κατὰ δωδεκάδας τώρα τελευταίος εἰς τὸν τόπον μας; : Ὁ κ. Κριεζῆς ἐπροτίμησε νὰ παρουσιασθῇ μὲ ἕνα φιλοσοφικόν—ἂς τὸ 'ποῦμε ἔτσι—βιβλιαράκι : Εἰς τὸ βιβλίον του, τὸ γραμμένον εἰς μίαν ὡραίαν, ῥόουσαν, καὶ ἁρμονικὴν καθαρεύουσαν, φαίνεται κᾶπως ὀλίγον ῥωμαντικός, ὀλίγον κοινωνιολόγος, καὶ περισσότερον φιλόσοφος. Ἐκθέτει τὰς ἰδέας του μὲ κομψότητα, καὶ ὄχι σπάνια, κᾶποια χάρις διακρίνεται εἰς τὸ γράψιμόν του· τὸ ὕφος του ἔχει βέβαια, τὴν ἀφέλειαν τῶν διὰ πρώτην φορὰν παρουσιαζομένων, δὲν εἶνε ὅμως καθόλου κουραστικόν, οὕτως ὥστε ὁ ἀναγνώστης διαβάζει εὐχαρίστως τὸ βιβλίον του, τὸ ὁποῖον ἐν γένει μᾶς δίδει πολλὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον τοῦ συγγραφέως του. Ὁ κ. Κριεζῆς ἀφιερώνει τὸ ἔργον του «εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεότητα», ἐπὶ τῇ προσεχεῖ «ἐξόδῳ του εἰς τὴν ζωήν». Καὶ νομίζω ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ νεότης ἠμπορεῖ ἀπὸ τὸ βιβλίαν αὐτὸ κᾶτι νὰ ὠφεληθῇ, κᾶτι νὰ μάθῃ...

Ἄγγελος Νάρβας

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μικρὸς ὑπηρέτης διὰ τὰ γραφεῖα μας.

GABRIELE D'ANNUNZIO

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

4 ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ Κ. ΜΑΓΚΑΚΗ

«Εἶναι πολὺ ὤμορφη. Τὸ πρόσωπό της, ἔχει πάντα κᾶποιαν ἔκφρασι βαθειὰ καὶ σημαντική. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς θελκτικότητός της. Ἡ ὠμορφιά της ποτὲ δὲν μὲ κουράζει καὶ γεννᾷ ὅλοένα μέσα μου ἕνα νέο ὄνειρο. Ἐπὶ τέλους δὲν μπορῶ νὰ βρῶ τί ἔχει τὸ ὤμορφο ἀπάνω της. Πολλὲς φορὲς σὰν τὴν παρατηρῶ δοκιμάζω σὰν μίαν ἀπογοήτευσι, αὐτὸ συμβαίνει ὅσες φορὲς βλέπω τὰ χαρακτηριστικά της μὲ τὴν ἀληθινή τους ὄψι, δίχως τὴ λάμψι ποῦ τοὺς δίνει ἡ δύναμις κᾶποιας ἀΰλης ἐκφράσεως. Τρία ὅμως χαρακτηριστικά της εἶναι ἀληθινὰ θεῖα: τὸ μέτωπο, τὰ μάτια, καὶ τὸ στόμα. Ναί, ἀληθινὰ θεῖα....

Τί μοῦ ἔλεγε χθές; Δὲν θυμᾶμαι πιά· ἕνα ἀστεῖον ἐπεισόδιο στὸ Μιλάνο, ὅταν βρίσκονταν στὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς της... *Πόσο γελάσαμε..* Λοιπὸν μακρυὰ μου μποροῦσε νὰ γελᾷ, νὰ εἶναι χαρούμενη. Καὶ ὅμως στὰ γράμματά της ποῦ φυλάω φαίνεται τόσο ἀπελπισμένη καὶ μελαγχολική.

Ἡ σκέψις αὐτὴ τὸν ἐπλήγωσε, ὕστερα ἔμεινε μελαγχολικός, σὰν μπροστὰ σὲ κᾶτι τι ἀδιόρθωτο καὶ θλιβερό. Αὐτὸ τὸ ἀθῶο γέλοιο μεταμορφώνονταν σὲ κάποιαν ἀτέλειωτη ἰλαρότητα ποῦ στεφάνωνε γῦ' αὐτὴν ὅλες τὴς μέρες τοῦ χωρισμοῦ των. Ἡ Ἱπολύτη εἶχε ζήσει χαρούμενα μὲ ἀνθρώπους ξένους γῦ' αὐτὸν, μὲ τοὺς φίλους τοῦ γαμβροῦ της, μέσα σ' ἕνα κύκλον ἠλιθίων θαυμαστῶν.

Ὕστερα θυμήθηκε μιὰ παράγραφο ἀπὸ κᾶποιαν ἐπιστολήν της: «Ἡ ζωὴ ἐδῶ εἶναι ἀνυπόφορη· φίλοι καὶ φίλες μᾶς πολιορκοῦν χωρὶς νὰ μᾶς ἀφήνουν μίαν ἥσυχη ὥρα» Καὶ εἶδε μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας του τὴν Ἱπολύτη περικυκλωμένην ἀπὸ πλῆθος ὁλόκληρο ἐκλεκτῶν ὑπαλλήλων, δικηγόρων καὶ ἐργοστασιαρχῶν. Γελοῦσε σ' ὅλους, ἔδινε τὸ χέρι της σ' ὅλους, ἄκουε τὶς κουτές τους ὁμιλίες καὶ ἔδινε ἄνοστες ἀπαντήσεις. Τότε αἰσθάνθηκε ὅλο τὸ βάρος τοῦ πόνου ποῦ ἐδοκίμασε, δυὸ χρόνια τώρα, σκεπτόμενος τὴ ζωή ποῦ ἐπερνοῦσε ἡ ἐρωμένη του μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἄγνωστο περιβάλλον, τὴ ζωὴ ποῦ δὲν μποροῦσε κοντά του νὰ περάσῃ. «Τί κάνει; Ποιὸν βλέπει; Σὲ ποιὸν μιλεῖ; Τί θέσι κρατᾷ μπρὸς σὲ κείνους ποῦ συναναστρέφεται καὶ μὲ τοὺς ὁποίους μοιράζεται τὴ ζωή;»

Αἰώνια ἄλυτα ζητήματα!

«Κάθε ἄνθρωπος ἀπ' αὐτοὺς τῆς ἀφαιρεῖ κᾶτι, καὶ ἀφαιρεῖ καὶ κᾶτι κι' ἀπὸ μένα. Ποτὲ δὲν θὰ μάθω τί ἐπίδρασιν εἶχαν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπάνω της, τί συγκινήσεις καὶ τί σκέψεις τὴς προξένησαν. Ἡ Ἱπολύτη ἔχει τόσα θέλγητρα, ποῦ μποροῦν νὰ γεννήσουν τὸν πόθο.

Πολλοὶ μέσ' ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀντιπαθητικὸ πλῆθος θὰ τὴν ἐπιθύμησαν. Ἡ ἐπιθυμία ἑνὸς ἀνθρώπου ζωγραφίζεται στὸ βλέμμα του, καὶ τὸ βλέμμα εἶν' ἐλεύθερο καὶ ἡ γυναῖκα εἶν'ἀνυπεράσιστη ἐναντίον τοῦ βλέμματος τοῦ ἀνθρώπου ποῦ τὴν ἐπιθυμεῖ. Καὶ ποία εἶνε ἡ θέσις μιᾶς γυναίκας ποῦ καταλαβαίνει πῶς τὴν ἐπιθυμοῦν; Βέβαια δὲν μένει ἀπαθής. Θὰ δοκιμάζῃ μέσα της κᾶποια ταραχή, κᾶποια συγκίνησι, ἂν δὲν δοκιμάζῃ ἀπέχθεια καὶ ἀποστροφή. Νὰ λοιπὸν ποῦ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἄχει τὴ δύναμι νὰ ταράζῃ τὴν γυναῖκα ποῦ μ' ἀγαπᾷ! Τότε λοιπὸν ἐγὼ τί ἔχω δικό μου ἀπ' αὐτήν;»

Ὑπέφερε πολύ.

«Ἀγαπῶ τὴν Ἱπολύτη, τὴν ἀγαπῶ μ' ἕνα πάθος—τ' ὁρκίζομαι—ἀκατανίκητο, ἂν καὶ ξέρω πῶς κάθε ἀνθρώπινος ἔρως πρέπει νὰ τελειώσῃ. Τὴν ἀγαπῶ καὶ δὲν φαντάζομαι τέρψεις βαθύτερες ἀπ' αὐτὲς ποῦ μπορεῖ νὰ μοῦ χαρίσῃ. Ὅμως πολλὲς φορὲς ἐπόθησα μιὰ ποῦ περνοῦσε δίπλα μου, πολὲς φορὲς ὀνειρεύθηκα μιᾶ γυναῖκα, ποῦ κάπου εἶδα, ποῦ ἀντάμωσα σὲ κάποιο σαλόνι, τὴν ἐρωμένην κάποιου φίλου μου. Πολλὲς φορὲς δυὸ γυναικεῖα ματάκια ἄφισαν κάποιαν ἀόριστη μελαγχολία, στὴν ψυχήν μου.

Γιατὶ λοιπὸν κι' ἡ Ἱπολύτη βλέποντας δίπλα της ἕναν ἄνθρωπο νὰ περνᾷ δὲν θὰ αἰσθάνεται τὸν ἴδιο πόθο;

"Αν εἶχα τὴ δύναμι νὰ παρατηρήσω τὴν ψυχήν της καὶ κάποια τέτοιαν ἐπιθυμία διέκρινα, ἔστω κι' ἄν ἦταν τόσον ἀκαριαία ὅσο καί ἡ ἀστραπή, θὰ πέθαινα ἀπ' τὸν πόνον μου, νομίζοντάς την ἐρωμένη ἀπὸ μίαν ἀνεξάλειπτη κυλίδα. Ὄχι, ποτὲ δὲν θα μποροῦσα νὰ δοκιμασω κᾶτι τέτοιο, ἡ καρδιὰ τῆς ἐρωμένης μου εἶνε καθαρά. Ἴσως ὅμως κι' αὐτὴν ἀκόμα τὴν στιγμὴν νὰ βλέπῃ ἐκείνη μέσα στὴν καρδιά της κᾶποια κυλίδα ποῦ μεγαλώνει κάτω ἀπ' τὸ βλέμμα της.

Ἡ Ἱπολύτη τὸν ρώτησε μὲ γλυκιά φωνήν

Τί ἔχεις; Τί σκέπτεσαι;

Ἐκεῖνος, πληγομένος ἀπὸ τὸν πόνον του, ἀναπτήδησε καὶ εἶπε:

— Ἔσένα

— Γιὰ καλὸ ἢ γιὰ κακό;

— Γιὰ κακό.

Ἐστέναξε ἐκείνη καὶ τὸν ρώτησε:

— Θέλεις νὰ πηγαίνωμεν;

Ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε:

— Πᾶμε.

Σηκώθηκαν κι' ἐγύρισαν ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο, Ἡ Ἱπολύτη εἶπε σιγαλὰ μὲ δάκρυα στὰ μάτια.

— Τί θλιβερὸν ἀπόβραδο ἀγάπη μου!

(ἀκολουθεῖ)

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΕΙΑ

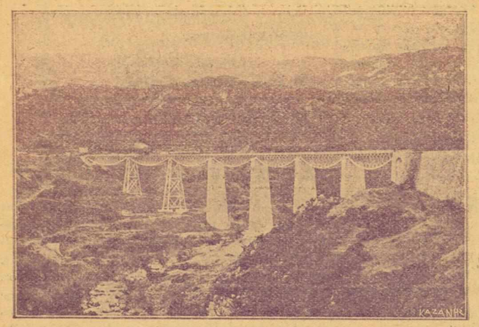

Ἡ περίφημος γέφυρα τοῦ Γοργοποτάμου

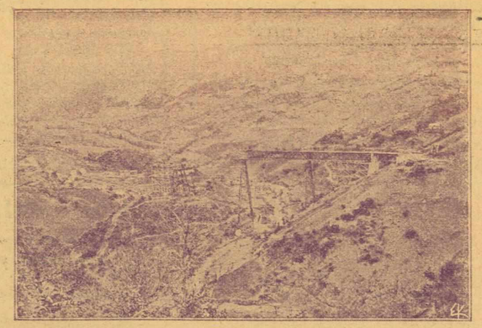

Ἡ Γέφυρα τοῦ Μπράλου

ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

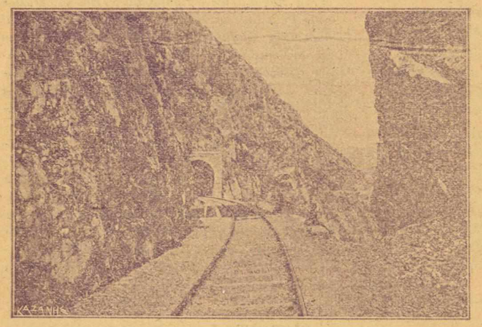

Μία ἐκ τῶν σηράγγων τοῦ Λαρισσαϊκοῦ Σιδηροδρόμου μεταξὺ Ἀσωποῦ καὶ Γοργοποτάμου

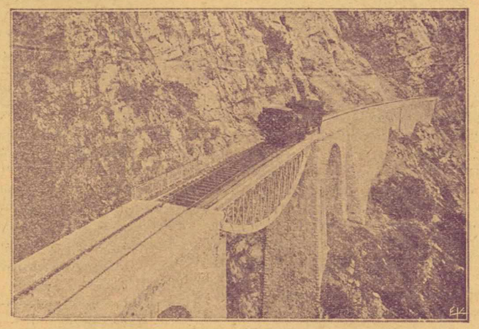

Μία ἐκ τῶν γεφυρῶν τοῦ Λαρισσαϊκοῦ σιδηροδρόμου μεταξὺ Ἀσωποῦ καὶ Γοργοποτάμου

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

1) Ὁ Γυμνασιάρχης Ναυπλίου ὁμιλῶν. 2) Ἡ στέψις τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κολοκοτρώνη. 3) Ὁ στολισμὸς τοῦ Γυμνασίου Ναυπλίου. (Εἰκόνες ληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐρασιτέχνου κ.Τ. Μαζαράκη καὶ ἀποσταλεῖσαι ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀγγ. Χαδιαράκου).

ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΖΑΝ ΜΩΡΕΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΕΣ

Ἕνας Γάλλος Κριτικὸς—λησμονῶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ ὄνομά του—στὸ Ματέν, γράφων δύο λόγια γιὰ τὸν θάνατον τοῦ δικοῦ μας Ζὰν-Μωρεας, ἀνέφερε μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι ὁ ποιητὴς τῶν «Στροφῶν» ἐθαυμάζετο διότι ἦτο μέγας ἐν τῇ ἁπλότητι. ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὰ τοὺς ὀλίγους γεροὺς **naturalistes.**

Τὸ ἴδιο εἶπαν καὶ ὅσοι ἰδικοί μας ἔγραψαν γιὰ τὰ ἔργα τοῦ Μωρεας, παρέθηκαν δὲ καὶ λίγους στίχους ἀπὸ μερικά του ποιήματα. Σὲ μένα προχθὲς ἔστειλαν ἀνωνύμως κάποια μετάφρασι μερικῶν ποιημάτων ἀπὸ τῆς «Στροφαῖς» του, μὲ τὴν παράκλησιν νὰ δημοσιευθοῦν. Ὁ μεταφραστὴς ἐτήρησε τὸ ἰνκόγνιτό του, θὰ ὁμολογήσετε, πολὺ αὐστηρὰ. καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς νομίζω, πρέπει νὰ τὸν συγχωρήσητε, διότι θὰ εἶναι ἡ μετάφρασις αὐτὴ ἀπὸ τὰ πρωτόλειά του, ἀλλ' ἀρκετὰ ἐνθαρρυντικὴ γιὰ τὴν μέλλουσαν φιλολογικὴν ἐργασίαν του.

Ἀναδημοσιεύω μερικά.

ΤΑ ΦΥΛΛΑ

«Φύλλα ὠχρά, τὸ σάβανον εἰς τὰς δενδροστοιχίας
ὅπου πολλάκις ἔρεφα τὸ θῆμά μου μονάχος·
φύλλα ὠχρὰ, τὸ στόλισμα ἐαρινῆς πρωΐας·
φύλλα τοῦ ὄπτους ἔνδυμα, τοῦ φθινοπώρου ράκος
Τὸ θέμα μου περίλυπον ὠχρὰ σᾶς ἠκολούθει
εἰς τοῦ ἀνέμου τὰ πτερά,....
Ὦ φύλλα, διατί ὠχρὰ τὰ μειδιάματά σας
ἀπὸ τὴν ἐρυθρότητα τῶν ἄλλων τῶν ἀνθέων
θερμότερον μὲ συγκινοῦν, ποῦναι τἀρωμάτά σας;
Ἀπὸ τοῦ ζόφου τὴν ὁδόν, ἡ ὀλίψις μου περῶτα
μὴ ἔχουσα νὰ εἴπῃ τι, διαβαίνει σιωπῶσα...
Τοῦ ρόδου τὴν ἁπλότητα εἶχα καταφρονήσῃ
καὶ πρὶν λουστῇ στὸ γαλανὸν τοῦ οὐραροῦ τὸ χρῶμα
καὶ πρὶν αἰχμάλωτον ἐντὸς ἑνὸς δογείου ζήσῃ,
πρὶν τὸ θωπεύσῃ δέσμιον τῆς χαραυγῆς τὸ ὄμμα,
καὶ ἔζησε περισσότερον ἀπὸ ἡμέραν μίαν.

Ἔπειτα, ἔπαυσε ν' ἀνθῇ, καὶ ἀπογοητευμένον
τὰ πέταλά του ἄφινε νὰ πίπτουν μ' ἠρεμίαν
εἰς τὸν μοιραῖον μαρασμόν, ἐγκαταλελειμμένον.
Καὶ ἔβλεπε τὴν ὄπαξιν, τοῦ θανάτου ἐπίτης .....

Τί μ' ὠφελοῦν τῶν παλαιῶν καιρῶν αἱ ἀναμνήσεις
καὶ μοῦ ἀνεπτερώθησαν; εἶνε βεβαρυμένη
καὶ ὀγκοῦται ἡ καρδία μου ἀπ' ὀνειροπολήσεις
ἀπ' ὄνειρα καὶ ρεμβασμοὺς εἰς σκιερὰ τεμένη.

Ὅταν θρηνῶν διήρχετο τὸ βάθος τῆς κοιλάδος
ἐνδεδυμένος ὁ βορρᾶς μὲ φθινοπώρου φύλλα
τὸν τελευταῖόν του καρπὸν ἐλίκνιζεν ὁ κλάδος
στοῦ Νοεμβρίου τὰς ὠχρὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας.
Καὶ ἠρώτησεν ὁ γηραιὸς τοῦ φράκτου τὰς μυρσίνας
γιατὶ τὰ φύλλα τῶν ὠχρὰ ὁ ποταμὸς κυλοῦσε....
. . . . . .

Ἡ μετάφραστις δὲν τελειώνει ἐδῶ. Ἔχει καὶ συνέχειαν τὴν ὁποίαν πιθανῶς νὰ ἰδῆτε προσεχῶς.

Ν-ς Ζ-ς

OSCAR WILDE

DE PROFUNDIS

- 16 -

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Κ. ΟΥΡΑΝΗ

Ἐλπίζω νὰ εἶμαι ἕνα μῆνα τὸ ἐλάχιστον μὲ τοὺς φίλους μου, καὶ νὰ ἀποκτήσω πλέον εἰρήνην καὶ ἰσορροπίαν καὶ ἥσυχον καρδίαν, καὶ γλυκύτερον χαρακτῆρα. Ἔχω μιὰ περίεργη λαχτάρα διὰ τὰ μεγάλα ἁπλὰ ἀρχέγονα πράγματα καθὼς γιὰ τὴ θάλασσα, ἡ ὁποία εἶνε γιὰ μένα τόσο μητέρα καθὼς καὶ ἡ Γῆ. Μοῦ φαίνεται ὅτι παρατηροῦμεν τὴν φύσιν πάρα πολύ, καὶ ζῶμεν μὲ αὐτὴν πολὺ ὀλίγον. Διακρίνω μεγάλην ἐχεφροσύνην (ὑγιῆ νοῦν) εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ποτὲ δὲν συνωμίλησαν περὶ τῶν δύσεων τοῦ ἡλίου, ἢ συνεζήτησαν ἐπὶ τοῦ ἐὰν αἱ σκιαὶ ἐπὶ τῆς χλόης ἦσαν ἀληθῶς ἰορρόδινοι ἢ ὄχι.

Ἀλλ' εἶδον ὅτι ἡ θάλασσα ἦτο διὰ τὸν κολυμβητὴν, καὶ ὁ ἄμμος διὰ τοὺς πόδας τῶν δρομέων. Ἠγάπων τὰ δένδρα διὰ τὴν σκιὰν τὴν ὁπίαν ρίπτουν καὶ τὸ δάσος διὰ τὴν ἡσυχίαν τὸν κατὰ τὴν μεσημβρίαν. Ὁ καθαρίζων τοὺς ἀμπελῶνας ἐστεφάνωνε τὴν κόμην του μὲ κισσὸν διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ὅτε ἔκυπτε πρὸ τῶν νέων βλαστῶν, καὶ διὰ τὸν καλλιτέχνην καὶ τὸν ἀθλητὴν, τοὺς δύο τύπους τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς μᾶς ἔδωσε, ἔπλεκον εἰς στεφάνους τὰ φύλλα τῆς δάφνης καὶ τοῦ ἀγρίου μαϊδανοῦ, οἵτινες ἀλλέως δὲν θὰ ἐχρησίμευον εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Καλοῦμεν τὴν ἐποχήν μας κοινωφελῆ ἐποχὴν, καὶ δὲν γνωρίζομεν τὰς χρησιμότητας κάθε ἁπλοῦ πράγματος. Ἐλησμονήσαμεν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐκπλύνει, καὶ τὸ πῦρ καθαρίζει, καὶ ὅτι ἡ γῆ εἶνε μήτηρ ὅλων μας. Καὶ ἑπομένως ἡ τέχνη μας μεταχειρίζεται τὴν σελήνην καὶ παίζει μὲ τὰς σκιάς, ἐνῷ ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη μεταχειρίζεται τὸν Ἥλιον καὶ πραγματεύεται κατ' εὐθεῖαν μὲ τὰ πράγματα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὰς στοιχειώδης δυνάμεις ὑπάρχει καθαρισμὸς, καὶ θέλω νὰ ὑπάγω ὀπίσω εἰς αὐτὰς καὶ νὰ ζήσω ἐν τῇ παρουσίᾳ των.

Βεβαίως εἶς ἕνα νεωτεριστὴν καθὼς ἐγὼ, «**enfant de mon siècle**», ἁπλῶς τὸ νὰ παρατηρῶ τὸν κόσμον θὰ μοῦ εἶνε πάντοτε ἀρεστόν. Τρέμω ἀπὸ εὐχαριστησιν ὅταν συλλογίζομαι ὅτι τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἀποφυλακίσεώς μου ἀμφότερα τὸ **Saburnum** καὶ ἡ πασχαλιὰ θὰ ἀνθίζουν εἰς τοὺς κήπους, καὶ ὅτι θὰ ἴδω τὸν ἄνεμον νὰ παράσσῃ εἰς ἀδιάκοπον ὡραιότητα τὸν χρυσὸν τοῦ ἑνός, καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἄλλην νὰ σείῃ τὴν ὠχρὰν πορφύραν τῶν λοφίων του οὕτως ὥστε ὁλόκληρος ὁ ἀὴρ νὰ εἶνε εὐώδης δι' ἐμέ. Ὁ Λιναῖος ἔπεσε εἰς τὰ γόνατά του καὶ ἔκλαυσε ἀπὸ χαρὰν ὅτε εἶδε διὰ πρώτην φορὰν δάσος, ἐρευνῶν ἐπί τινος Ἀγγλικοῦ ὀροπεδίου, νὰ γίνεται κίτρινον ἀπὸ τὰ ἡλιοκαῆ ἀρωματικὰ ἄνθη τοῦ κοινοῦ σπαρτοῦ. καὶ γνωρίζω ὅτι δι' ἐμὲ, διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἄνθη εἶνε μέρος τῶν ἐπιθυμιῶν, ὑπάρχουν δάκρυα ἀναμένοντα εἰς τὰ πέταλα κάποιου ρόδου. Πάντοτε συνέβει αὐτὸ εἰς ἐμὲ ἀπὸ τὴν παιδικήν μου ἡλικίαν.

Δὲν ὑπάρχειοῦτε ἓν χρῶμα κρυμμένον εἰς τὸ δισκοποτήριον κανενὸς ἄνθους, ἢ εἰς τὸ κυρτὸν κανενὸς κογχυλίου, εἰς τὸ ὁποῖον, διὰ κάποιας λεπτᾶς συμπαθείας μὲ αὐτὴν τὴν ψυχὴν τῶν πραγμάτων, ἡ φύσις μου νὰ μὲ ἀπατᾷ. Ὡσὰν τὸν **Cautier**, πάντοτε ἤμουν εἰς ἐξ ἐκείνων «**Pour qui le monde visible existe.**»

Ἀκόμα, εἶμαι ἐν γνώσει ὅτι ὄπισθεν ὅλης αὐτῆς τῆς ὡραιότητος, ὑπάρχει κάποιον πνεῦμα κρυμμένον τοῦ ὁποίου τὰ χρωματισμένα σχήματα καὶ αἱ μορφαὶ δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ τρόποι ἐκδηλώσεως, δι' αὐτὸ μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι εἰς ἁρμονίαν.

Ἐκουράσθην ἀπὸ τὰς ἐνάρθρους ἐκφράσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων. Τὸ Ἀλληγορικὸν μυστηριῶδες εἰς τὴν τέχνην, τὸ Ἀλληγορικὸν εἰς τὴν ζωήν, τὸ Ἀλληγορικὸν εἰς τὴν φύσιν—αὐτὰ εἶναι ὅ,τι ζητῶ. Εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον εἰς ἐμὲ νὰ τὰ εὕρω κάπου. Ὅλαι αἱ δοκιμασίαι διὰ τὴν ζωὴν ἑνὸς καθὼς ὅλαι αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις εἶναι ἀποφάσεις τοῦ θανάτου καὶ ἐγὼ τρεῖς φορὰς ἐδοκιμάσθην. Τὴν πρώτην φορὰν διὰ νὰ προφυλακισθῶ, τὴν δευτέραν διὰ νὰ ὑπάγω ἐκ νέου εἰς τὸ δικαστήριον, τὴν τρίτην διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν φυλακὴν διὰ δύο ἔτη.

Ἡ κοινωνία, ὅπως τὴν ὁρίσαμεν, δὲν θὰ ἔχῃ θέσιν δι' ἐμὲ, δὲν ἔχει καμμίαν διὰ νὰ προσφέρῃ· ἀλλ' ἡ Φύσις τῆς ὁποίας αἱ γλυκεῖαι βροχαὶ πίπτουν καὶ ἐπὶ δικαίων καὶ ἀδίκων ἐπίσης, θὰ ἔχῃ ῥωγμὰς εἰς τοὺς βράχους ὅπου θὰ δύναμαι νὰ κρύπτωμαι, καὶ ἀποκρύφους πεδιάδας, ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῶν ὁποίων θὰ δύναμαι νὰ κλαίω χωρὶς νὰ ταραχθῶ ἀπὸ κανένα. Θὰ χρειῷ τὴν νύκτα μὲ ἄστρα, ὥστε θὰ δύναμαι νὰ περιπατῶ εἰς τὸ σκότος χωρὶς νὰ προσκόπτω καὶ θὰ στέλλῃ τὸν ἄνεμον ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν μου ὥστε νὰ μὴ δύνται κανεὶς νὰ μὲ κατασκοπεύσῃ πρὸς βλάβην μου· θὰ με πλύνῃ εἰς τὰ μεγάλα νερὰ καὶ μὲ πικρὰς βοτάνας θὰ μὲ κάμῃ ἀκέραιον.

ΤΕΛΟΣ

Σ. Μ. Τὸ **Saburnum** Εἶναι λατινικὴ λέξις καὶ σημαίνει τὸ εἶδος ἐκείνο τοῦ δέντρου τῶν Ἄλπεων, τὸ ὁποῖον καλλιεργεῖται εἰς πολλὰς χώρας διὰ τὴν αἰωρουμένην βότρυν των κιτρίνων του ἀνθέων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ ΜΑΣ

Τύπος καλλονῆς.

Η "ΔΑΦΝΗ,,

προσεχῶς δωδεκασέλιδος καὶ δεκαεξασέλιδος χρωματιστή.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΓΟΡΚΥ

ΤΟ ΑΝΔΡΟΓΥΝΟ ΟΡΛΩΦ

17-

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΠΥΡΡΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

Ὁ φυσαρμονοπαίκτης, φέρων ἀκόμη τὴν γιορτινὴν ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν του, ἐκάθητο ἀκουμβῶν τὸ στῆθος ἐπὶ μιᾶς τραπέζης, τὴν ὁποίαν ἐκράτει δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν του, ἐνῷ τὰ πόδια φέροντα τὴς σαλβομένες του μπότες. ἐκινοῦντο ἀργὰ ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ ἐδάφους.

— Ποῖος εἶναι; ἠρώτησε μὲ φωνὴν χωρὶς κανένα χρωματισμόν.

Ὁ Γκρίσκας ἐκλονίσθη καὶ πατήσας μετὰ προσοχῆς ἐπὶ τοῦ λασπώδους ἐδάφους τοῦ δωματίου ἐβιάσθη νὰ ὁμιλήσῃ μὲ σταθερὰν καὶ χαρίεσσαν δῆθεν φωνήν.

— Ἐγὼ εἶμαι, ἀδελφὲ Μίτρε Παβλώφ.

Καὶ τί ἔκαμες ἐχθές; Τὸ παράτσουξες.

Ἐξήταζε τὸν Κωλιακώφ προσεκτικῶς, μὲ φόβον καὶ περιέργειαν συγχρόνως, προσπαθῶν νὰ τον ἀναγνωρίσῃ.

Τὸ πρόσωπον τοῦ φυσαρμονοπαίκτου εἶχε καταστῆ ἐτίμηκες· τὰ ζυγωματικὰ ἐξεῖχον εἰς δύο ἄκρας ὀξείας, τὰ μάτια του ἐφαίνοντο βαθουλιασμένα καὶ περιεβάλλοντο ὑπὸ ὑποκυάνων στεφάνων, ἐκύτταζον δὲ μὲ τρομακτικὴν βλοσηρότητα.

Τὸ δέρμα τῶν παρειῶν, εἶχε προσλάβει τὸ στακτόχρουν ἐκεῖνο χρῶμα, τὸ ὁποῖον ἔχουν ἐνίοτε οἱ νεκροὶ τῆς θερινῆς ἐποχῆς.

Ἡ ὄψις του ἀπέδιδε φρίκην, ἐντελῶς νεκρὰ καὶ μόνον ἡ ἐλαφρὰ κίνησις τῶν ἀνοιγομένων σιαγόνων ἐμαρτύρει ὅτι τὸ σῶμα ἐκεῖνο ἔζη ἀκόμη.

Τὰ βλοσυρὰ ἐκεῖνα μάτια τοῦ Κωλιακώφ ἐκύτταξαν ἐπὶ μακρὸν τὸ πρόσωπον τοῦ Γκρίσκα καὶ τὸ πεθαμμένο ἐκεῖνο μάτιασμα τὸν κατετρόμαξε.

Ὁ Ὀρλώφ, χωρὶς νὰ καταλαβαίνῃ γιατί, ἔψανε τὰ πλευρά του, σταματήσας δύο ἢ τρία βήματα μακρὰν τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἡ αἴσθησις τὴν ὁποίαν ἐδοκίμαζε κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁμοίαζε μὲ μίαν κρατερὰν καὶ ὑγρὰν χεῖρα, ἡ ὁποία τοῦ ἔσφιγγε τὸν λαιμὸν σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὸν πνίξῃ σιγὰ, σιγά.

Τοῦ ἦλθεν ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐξέλθῃ ὅσῳ τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἀπὸ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο δωμάτιον, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἡ ἡμέρα ἔξω ἦτο τόσον καθαρὰ, καὶ ἀφοῦ ἠσθάνετο τὸν ἑαυτόν του τόσον καλὰ, παρὰ νὰ μείνῃ ἐκεῖ μέσα ὅπου ἐβρωμοῦσε ἀπὸ σαπισμένα πανιὰ καὶ ἀπὸ μίαν ἄλλην παράδοξον ψυχρὰν βρῶμιαν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὅσοι ἐκ τῶν φίλων ἡμῶν ἔχουσιν ἀναλάβει τὴν διάθεσιν φύλλων παρακαλοῦνται ὅπως τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰς αὐτοὺς ἀποστελλομένων φύλλων ἐμβάζωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

Ὡσαύτως παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ ἡμῶν οἱ μὴ πληρώσαντες εἰσέτι τὴν συνδρομήν των νὰ ἐμβάσωσι ταύτην ἐντὸς τοῦ μηνός, καθόσον, ὡς βλέπουσιν, ὑποβαλλόμεθα εἰς μεγάλας δαπάνας πρὸς ἔκδοσιν τοῦ φύλλου.

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Τὸ πρῶτον βραβευθὲν

Ἐλευθεριᾶς πρώτη πνοὴ
Σ' ἐμένανε ἀνήκεις
Γι' αὐτὸ εἶμαι ἡμέρα τῆς χαρᾶς
Εἶμαι ἡ λαμπρὴ τῆς νίκης.
Εἶμαι ἡμέρα τῆς χαρᾶς
Διπλῆ γιορτὴ μεγάλη
Μισὴ μαι τῆς Ἐλευθεριᾶς
Καὶ τοῦ Χριστοῦ ἡ ἄλλη.
Θεία πρωτάκουσα φωνή
Κι' εἶδα Θεοῦ μητέρα
Λόγια ν' ἀκούῃ ταπεινή.
Εἶμ' ἱερὰ ἡμέρα....
Χρόνια ποῦ ζῆσαν μιὰ φορὰ
Κι' ὅμως 'μιλοῦν αἰώνια
Δόσαν σ' ἐμένανε φτερὰ
Τοῦ εἰκοσιένα χρόνια.

Εἶδα σημαία γαλανὴ
Μαυρίλα νὰ μεριάζῃ
Καὶ σὲ μια χώρα σκοτεινὴ
Λύγουλα νὰ χαράζῃ.
Εἶδα σ' ἐρείπια χθεσινὰ
νὰ στήνωνται παλάτια
Καὶ σ' ἕνα θρόνο ταπεινὰ
Μύριων σπαθῶν κομμάτια.
Εἶδα.... τί εἶδα λησμονῶ
Ἕνα μονάχα ξέρω:
Περήφανη νὰ ξεκινῶ
Νὰ ζῶ, νὰ διπλοχαίρω.
Ἐλευθεριᾶς πρώτη πνοὴ
Σ' ἐμένανε ἀνήκεις
Σ' ἐμὲ Θεοῦμας ἡ φωνή
Σ' ἐμὲ ἡ Λαμπρὴ τῆς νίκης.

Ἄχυρο

ΜΟΝΟΝ εἰς τὰ γραφεῖα μας ὑπάρχουν τὰ πρῶτα φύλλα τῆς «Δάφνης» (1—30), τιμώμενα ἀντὶ δρ. 3.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΛΑΜΙΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Δάφνης» καθιστᾶ γνωστὸν ὅτι οὐδεμίαν ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τῆς προκατόχου Διευθύνσεως μὲ ἡμερομηνίαν μεταγενεστέραν τῆς 1ης Μαρτίου ἀναγνωρίζει, οὐδὲ ἔχει σχέσιν τινὰ μὲ τὰς ἐνυπογράφους αἰτήσεις, αἵτινες ἐστάλησαν μὲ ὑπογραφὴν «Σ. Τρικούπης» πρὸς δημοσίευσιν κλισὲ καὶ ἄλλου τινὸς δημοσιεύματος, προερχομένας προφανῶς ἀπὸ γνωστοὺς κακοήθεις πλαστογράφους καὶ ἀνθρώπους οἰκειοποιουμένους τὸν τίτλον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δάφνης» καθ' ὧν ἐπεδόθη ἡ σχετικὴ μήνυσις ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ ἀπάτῃ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Η ΔΑΦΝΗ

Κανὲν δένδρον δὲν ἐτιμήθη οὐδ' ὑμνήθη παρὰ τῶν ἀρχαίων τοσοῦτον ὅσον ἡ δάφνη. Ἐκόσμει τοὺς ναούς, τοὺς βωμοὺς καὶ τὸν τρίπουν τῆς Πυθίας· ἔστεφε δὲ τὸ μέτωπον τῶν νικητῶν καὶ τῶν ποιητῶν.

*

Ἡ ὡραία Δάφνη ἦτο θυγάτηρ τοῦ ποταμοῦ Πηνειοῦ· ἠγαπήθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ προτιμῶσα τὴν ἀρετὴν παρὰ τὸν ἔρωτα τοῦ εὐγλωττοτέρου τῶν θεῶν καὶ φοβουμένη μὴ ἐνδιδοῦσα αὐτῷ ἀπατηθῇ, ἐτράπη εἰς φυγήν. Ἐπειδὴ ὁ Ἀπόλλων τὴν ἠκολούθησε καὶ σχεδὸν ἔφθανεν αὐτήν, ἡ νύμφη ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν τοῦ πατρός της καὶ μετεβλήθη εἰς δάφνην.

*

Μὴ μὲ ζηλεύετε κανεὶς τὴ δάφνη μὴ ξηλεύει.
Μὲ αἷμα καὶ μὲ δάκρυα τὴ ρίζα μου ποτίζουν.
Καλότυχος ὅποιος ποτὲ τὴ δάφνη δὲν γυρεύει,
Καὶ μόνο τὰ τριαντάφυλλα τὸ στῆθος του στολίζουν.
Κοινὸ στεφάνι μ' ἔχουνε ἡ δόξα καὶ ὁ πόνος,
Καὶ τὰ πικρὰ ἀπόπαιδα τῆς μοίρας μ' ἔχουν μόνο
Κάθε μου φύλλο ἄδοξο τὸ φαρμακεύει φθόνος,
Γιὰ τοῦτο μόνον ποιητὰς στὸν κόσμο στεφανόνω.

[Α. Παράσχος].

*

Τὸ δένδρον τῆς Δάφνης
ἡ δόξα ποτίζει
αὐτὴ τὸ κλαδεύει
αὐτὴ τὸ σκαλνᾶ.
Ἡ Δάφνη ὡς στέμμα
ἡρώων στολίζει
τὰ ἔνδοξα μέτωπα
εἰς στήθη γυμνά.

[Σ. Χωματιανός]

*

Ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν· εἰς προσεχὲς δὲ φύλλον ἐλπίζω νὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς ἀποστείλω καὶ ἕτερα σχετικὰ πρὸς τὴν Δάφνην.

ΕΥΓΕΝΙΑ Ν, Χ, Μ. Τ. Ν.

ΦΕΥΓΑΤΗ ΑΓΑΠΗ

ΘΥΜΑΣΑΙ;

(Σὲ μιὰ Σμυρνιὰ γαλανομάτα)

Γιὰ πότε πέρασε τὸ ὡραῖο καὶ φευγαλέο ὄνειρο, γιὰ πότε λησμονηθῆκαν ἡ ἡδονικὲς ἐκεῖνες στιγμαὶς ποῦ γυρμένη μέσα στὴν ἀγκάλη μου μὲ τὰ πύρινα φιλιὰ ποῦ μοὔδινες μοὔλεγες γλυκὰ γλυκά: σ' ἀγαπῶ.

Θυμᾶσ' ἀγάπη μου, σὰν εἴμαστε μικροὶ ἀκόμη, ταὶς τρέλλαις μας, τοὺς ὅρκους μας, καὶ τοὺς ἀναστεναγμούς μας, κ' ἔπειτα ὅταν πέρασαν μερικὰ χρόνια ποῦ κατάλαβ' ὁ καθένας μας τί θὰ πῇ ζωή, ταὶς πίκρες της καὶ τοὺς καϋμούς της, ποῦ μοὔλεγες πῶς μ' ἀγαπᾶς ἀκόμα;

Θυμᾶσαι τὴν τελευταία μας συνάντησι ποῦ μὲ δάκρυα στὰ γαλανά σου μάτια μοὔπες πῶς θὰ χωρισθοῦμε γιὰ πάντα, ναὶ γιὰ πάντα;

Θυμᾶσ' ἀκόμα σὰν μοὔλεγες πῶς μακρυά μου κι' ἂν εἶσαι καὶ σ' ἄλλου ἀγκαλιὰ ἂν γέρνῃς τὸ ξανθό σου κεφάλι, πάντα ἡ σκέψι σου θὰ πετᾶ κοντά μου καὶ πῶς θᾶσαι ἡ καλλί-

TA ΔΕΥΤΕΡΑ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ

ΣΤΗΝ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

*Ὦ ἡ'μέρα θεία, δοξασμένη
πόση γλυκειὰ χύνεις χαρὰ
—ὦ 'μέρα ὡραία 'βλογημένη—
σὲ κάθε ἑλληνικὴ καρδιά...
Ὦ ἡμέρα θεία, τιμημένη
Σὺ ποῦ σὲ τούτη τὴ μεριὰ
ποῦ στὴ σκλαβιὰ 'ταν βουτηγμένη
ἐχάρισες ἐλευθεριά...
Ὦ ἡμέρα ὡραία, 'μέρα θεία,
εὐτυχισμένη 'μέρα Σύ,
ποῦ τὄνομά Σου ἡ ἱστορία
σὲ σελίδα ἔγραψε χρυσῆ,
Καθ' Ἕλληνας Σὲ χαιρετάει
μὲ μιὰν ἀπόκρυφη χαρὰ
καὶ τὄνομά Σου εὐλογάει
ὦ 'μέρα ὡραία θεϊκιά...!*

Ἄργος 1910 — *Στέφανος Δάφνης*

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἀνάτειλ' ἀπ' τῆς νύχτας τὰ σκοτάδια
ἥλιε χρυσέ, τῆς μέρας ἡ θωριά,
νὰ χαιρετίσῃς μιὰν αὐγὴ μεγάλη
γιορτὴ στὴ δόξα καὶ στὴ λευθεριά,
Μέρα ποῦ πέρνει ἡ δόξα τὸ στεφάνι
καὶ στεφανώνει κόκκαλα ἱερὰ
τοῦ Γερμανοῦ, τοῦ Διάκου, τοῦ Κανάρη
στὰ γαλανὰ τῆς Χίου τὰ νερά.
Ἡ ἅγια Λαύρα καὶ ἡ Ἀλαμάνα
θὰ μᾶς θυμήσουν ὄνειρα χρυσᾶ
γιὰ τοὺς λεβέντες ποὔδιωξαν μιὰ 'μέρα
τ' ἄτιμο πόδι τοῦ Μαχμοὺτ πασᾶ.
Τῆς Λευτεριᾶς γενέθλια γιορτάζουν
γέροι κ' ἡ νειότη ἡ εὐωδιαστή,
ποῦ μὲ λαχτάρα περιμένει νἄρθῃ
ἡ ὥρα ἐκείνη ποῦ θὰ δοξαστῇ.

Ἀθῆναι 18-3-1910 — *Ἄττις Παπαΐος*

τερή μου φιλενάδα ποῦ θὰ βρεθῇ ποτὲ νὰ μ' ἀγαπήσῃ;—Τότε δὲν τὰ πίστευα αὐτὰ τὰ λόγια γιατ' ἤτανε πολὺ μεγάλη κι' ἀπέραντη ἡ ἀγάπη μου, καὶ νόμιζα πῶς ἤταν παραμιλητὰ ποῦ ξεχνιῶνται γρήγορα. Μὰ ἔπειτα ὅταν μοῦ εἶπες τὴν καθαρὴν ἀλήθεια πῶς τὸν ἀγαπᾶς καὶ ὅτι μονάχα δική του θὰ γενῇς, τότε κατάλαβα τί κάνω, ποιὸς ἀνεκτίμητος θησαυρὸς μοῦ φεύγει γιὰ πάντα μέσ' ἀπὸ τὰ χέρια μου. Τότε μόνο κατάλαβα πῶς ὁ καθένας μας εἶνε πλασμένος ν' ἀγαπήσῃ κεῖνον ποῦ τοὔταξε ἡ μοῖρα, καὶ πῶς ἡ δική μας μοῖρα ἤθελε νὰ μᾶς χωρίσῃ καὶ μακρυὰ καθένας μας νὰ ζήσῃ. Ὅλα στὴν ἀρχὴ ἦσαν γελαστά, σ' ὅλα γελοῦσ' ἡ Τύχη, μὰ ξαφνικὰ βρέθηκε ὁ Ἄλλος. Μὲ τὰ μάγια του καὶ μὲ τὰ πλάνα λόγια του σὲ γέλασε ὦ κόρη αἰθέρια, σὲ ἅρπαξ' ἀπ' τὴν ἀγκάλη μου σ' ἔσυρε μὲ βία στὴ δική του καὶ σοὖπε μὲ κάποιο τόνο ἐπιτακτικό: ἦρθε καὶ ἡ σειρά μου πειά, ἐμένα τώρα θ' ἀγαπήσῃς! Καὶ σὺ ἀδύνατη χωρὶς καμμιὰ θέλησι ἄκουσες τὴ φωνὴ ἐκείνη κ' ἔπεσες μ' ὁρμὴ μέσ' τὴ λάγνα ἀγκάλη ποῦ σὲ πρόσμενε.

Καὶ τώρα ὅλα τελειώσανε, ὅλα πέρασαν, τίποτα πειὰ δὲν μᾶς ἑνώνει, μᾶς χωρίζει μία ἀπέραντη καὶ ἀδιάβατη ἄβυσσος, καὶ αὐτὴν ποτὲ δὲν θὰ τολμήσω νὰ διαβῶ.

Καμμιὰ φορὰ σὰν θὰ θυμοῦμαι τὰ λόγια σου καὶ τὰ φιλιά σου, θὰ λέγω πῶς εἶχα κάποτε κι' ἐγὼ μιὰ παληὰ ἀγάπη, μὰ κι' αὐτὴ ἔφυγε γιὰ νὰ μὴ ξανάρθῃ ποτὲ πειά, ποτέ.

Ἀπρίλιος 1910.

Κ. Κ. ΗΛΙΑΔΗΣ

ΟΙ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΙ....

Ἦτο ἡ τελευταία βραδυιὰ τοῦ Αὐγούστου καὶ ὁ καιρὸς ἦτο ὁπωσδήποτε κατάλληλος δι' ἑσπερινὸν περίπατον· ἦλθον εἰς τὸ σπίτι μου, ἔφαγον καὶ ἐκεῖθεν ἀπεφάσισα νὰ κάμω τὸν τελευταῖον μου νυκτερινὸν περίπατον. Ἦτο πανσέληνος καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἦτο ἀπόλαυσις ἡ Πειραϊκὴ χερσόνησος. Τὸ φῶς τῆς Σελήνης πῖπτον ἐπὶ τῶν μαγευτικῶν καὶ ἀποτόμων βράχων ἐχρύσιζεν αὐτούς. Ἥναψα τὸ τσιγάρον μου καὶ ἐπροχώρουν μὲ βῆμα σιγαλὸν θαυμάζων τὴν φύσιν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς. Αἴφνης ἐνῷ ἐπὶ ἀρκετὸν ἐβάδιζα ἤκουσα ψίθυρόν τινα καὶ πρὸς στιγμὴν ἐσταμάτησα τὸ βῆμα μου, ἀλλὰ πάλιν ἐξηκολούθησα τὸν δρόμον μου καὶ ὅσον ἐπροχώρουν τοσοῦτον ἡ φωνὴ ἐγίνετο καταληπτωτέρα. Τέλος εἰς ἀπόστασιν ὀλίγην ἀπ' ἐμοῦ διέκρινα πλησίον τῆς παραλίας ἕνα ἄνθρωπον. Τὰς χεῖρας ἔχων ὀλίγον πρὸς τ' ἄνω ἐστραμμένας καὶ ἀτενίζων τὴν σελήνην ἀπήγγελλεν πρὸς αὐτὴν στίχους. Ἐπλησίασα καὶ ἤκουσα στίχους τινάς:

*—Ὦ Σελήνη γλυκιά μου Σελήνη
Σὺ μαγεύεις βαθιὰ τὴν καρδιά μου
Καὶ μὲ κάνεις γλυκιά μου Σελήνη
Νὰ χάσω κ' ἐγὼ τὰ μυαλά μου....*

Τὸν ἐγνώρισα εὐθὺς ἐκ τῆς φωνῆς του: ἦτο ὁ νεαρὸς ποιητὴς Τοῦβλος Ἀγγωνάρης, ὅστις ἀπήγγελλεν στίχους ὑπὸ τὸ γλαφυρὸν φέγγος τῆς σελήνης, τῆς σελήνης τὴν ὁποίαν τόσον πολὺ ἀγαπᾷ καὶ λατρεύει. Ἀφοῦ ἐπὶ ὀλίγον τὸν ἐθαύμασα (ἢ μᾶλλον τὸν ᾤκτειρα) τὸν ἄφηκα καὶ ἐπροχώρησα μήπως τοῦ διαταράξω τὴν ἡσυχίαν του, (συγχρόνως καὶ τὰς φρένας του.) Ἀλλ' ἰδοὺ ἕτερος πάρα κάτω, τὰς χεῖράς του ἔχων εἰς τὴν τσέπην τοῦ ἐπανωφορίου του. Ἀσκεπὴς ἠτένιζε καὶ αὐτὸς τὴν σελήνην, περίλυπος καὶ κάτωχρος, ἀπήγγελλεν δὲ καὶ αὐτὸς στίχους πρὸς αὐτήν· ἐσταμάτησα καὶ τὸν ἤκουσα:

*—Ὦ Σὺ στρογγυλοπρόσωπη
Καὶ χρυσοστολισμένη
Γιατὶ μὲ μένα τἄβαλες
Καὶ εἶσαι θυμωμένη;*

Καὶ αὐτὸν ἐπίσης τὸν ἐγνώρισα, ἦτο ἕτερος ποιητής· ὁ νεαρὸς Κούτσουρος Δαυλῆς. Ἀλλ' ὅσον ἐπροχώρει κανείς, τόσον περισσοτέρους ἔβλεπε· θὰ σᾶς εἴπω μερικοὺς ἐξ ὅσων ἐνθυμοῦμαι, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ κυριώτεροι. Ὁ Κοῦκος Ἀηδόνης, ὁ Ρέβυνθος Φασόλης, ὁ Δυόσμος Μαντζουράνας, ὁ Πράσσος Τριφύλης, ὁ Σέλινος Ἀγγινάρας, ὁ Ζουμέριος Λεμόνης, ὁ Σπανάκιος Ρόκκας, καὶ ἄλλοι πολλοὶ στοιχιζόνοντες καὶ καθιστῶντες ἀδιάβατα τὰ μέρη ἐκεῖνα καθ' ἑκάστην ἑσπέραν...

Ἔγραφον ἐν Πειραιεῖ τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1909

ΦΥΛΛΙΟΣ Δ. ΚΛΩΤΣΑΣ

ΣΤΗΝ ΑΣΤΟΧΗ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ

Ἡ ὀλόγλυκεια ματιά σου
θὰ μὲ κάμῃ νὰ χαθῶ!
καὶ ἡ ἄσπλαχνη καρδιά σου
ἐντελῶς νὰ τρελλαθῶ!

Διὰ σὲ θὰ ξεψυχήσω
μὲ χαρὰν θ' ἀναπαυθῶ!
καὶ τὸν κόσμον θὰ ἀφήσω
δίχως κἂν νὰ λυπηθῶ!

Ἄραγε θὰ μ' ἐνθυμῆσαι;
τ' ὄνομά μου θὲ νὰ λές;
λατρευτή μου θὰ λυπῆσαι;
ὦ! εἰπέ μου το, θὰ κλαῖς;

Ἀχ! τίς οἶδε ἡ ματιά σου
μιὰ ἡμέρα καὶ γυρίσῃ
καὶ ἡ τρυφερὰ καρδιά σου
ἄλλον πλέον ἀγαπήσῃ!!!

Ι. ΜΠΕΡΤΣΙΑΔΗΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1

```
    1
  o o o o o
  o       o       1=Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
2 o       o 3     2=Ἀστερισμὸς
  o       o       3—Ἀξίωμα
  o       o       4=Νομοθέτης Ἀθηναῖος
  o o o o o
    4
```

2

Ὅσοι ποντικοὶ 1 0 ἄλογα ἐπίσης — ἐπ

3

Βγάλε Θ καὶ βάλε Χ
καὶ θὰ δῇς σὰν ἀστραπὴ
ὅ,τι εἶχες καὶ καθόσουν
νὰ μετράῃ τὸν καιρὸ
κι' ἂν τὸ Χ τὸ κάνῃς Κ
βρίσκομαι στὸν οὐρανό.

(Ἐστάλησαν ὑπὸ Φ. Κλώτσα)

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου· δέον ὅμως νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ 10λέπτου γραμματοσήμου.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ο ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

Κατ' ἀριστοτεχνικὴν μετάφρασιν τῆς Δος Chantecler.

ΠΩΣ ΚΑΘΕ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΑΣ Η "ΔΑΦΝΗ" ΘΑ ΠΑΝΤΡΕΥΗ ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ

Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΙΣ

Διὰ τὴν 1ην προικοδότησιν λεπτομερείας τῆς ὁποίας γράφομεν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 34 καὶ 35 φύλλα τῆς «Δάφνης» ἐλάβομεν τὰ ἑξῆς.

Ἀλεξάνδρα Μαυρογένη 2 δεκάλεπτα (ἐξ Ἀθηνῶν), Τιτίκα Γκρίτση, Μαρία Ἀγαρινοῦ, Φιφὴ Κλειδᾶ, Ἑλένη Δήμου (Ἀθηνῶν) Μ. Δ. (Σύρου), Ἀρ. Βαλμίτου (Πειραιῶς).

Ἡ πρώτη προικοδότησις θὰ γείνῃ τὴν 1ην Ἰουλίου 1910 ἡμέραν Πέμπτην ἐν δημοσίᾳ αἰθούσῃ. Τὸ τελευταῖον δελτίον ὅπερ πρέπει νὰ μᾶς σταλῇ διὰ τὴν πρώτην προικοδότησιν θὰ εἶνε τοῦ φύλλου τῆς «Δάφνης» τῆς 24 Ἰουνίου 1910 ἵνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μεσολαβήσῃ ἐπαρκὴς χρόνος διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ ταξινόμησιν τῶν δελτίων. Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὸ δεκάλεπτον γραμματόσημον πρέπει νὰ βάζετε μέσα εἰς τὸν φάκελλον μαζὺ μὲ τὸ κάτωθι δελτίον.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

1 Προικοδότησις — *Ἀριθ. φύλ. 36*

Συνιστῶ τὴν Δδα ....

....

ἐκ τοῦ Δήμου .... τῆς

.... ὡς ἄπορον καὶ

ἐνάρετον

Ἐν .... τῇ 1910

Ὑπογραφὴ συνιστῶντος

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

ΑΓΥΙΑ. Τὸ ρεῦμα τῆς μεταναστεύσεως παρασύρει, διαρκῶς παρασύρει καὶ πρὸ πάντων νέους σφριγηλοὺς ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλὰ περιμένει ἡ ἀτυχὴς πατρίς μας! Ἀπηλπισμένοι ἀπὸ τὸ κράτος αὐτό, ἀπηυδισμένοι ἀπὸ τὰς στερήσεις καὶ τὰς κακουχίας, ἐγκαταλείποντες πατέρας, ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς, φεύγουν μακρὰν πολὺ μακράν, ἀποκομίζοντες ἐντεῦθεν τὰς χειροτέρας τῶν ἐντυπώσεων!..

Ἔληξε αἰσίως καὶ τὸ ἀναφυὲν ἐν Ρετσάνῃ θρησκευτικὸν σκάνδαλον. Ὁ ναὸς τῆς ἁγίας Τριάδος ἀνηγέρθη καὶ ἡ ἐνορία τῆς ἁγίας Παρασκευῆς διεσπάσθη εἰς δύο μέρη τὰ μὲν ὑπεραπιζόντα τὴν γνώμην τῆς ἀνεγέρσεως τὰ δὲ ἐξακοντίζοντα δίκαια κατὰ τῶν πρώτων βέλη ὡς μὴ στηριζομένων ἐπὶ τῶν σχετικῶν διὰ ναοὺς διατυπώσεων. *Π. Παρθένος*

ΠΥΡΓΟΣ. Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἤρχισαν αἱ ἐκδρομαὶ τῶν Σχολείων μας. Οὕτω οἱ μαθηταὶ τῶν ἐνταῦθα Ἑλληνικῶν σχολείων ἐξέδραμον τοῦ μὲν Α΄. Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ χωρίον Ἅγιον Ἰωάννην ὑπὸ τοῦ κ. σχολάρχου Γ. Μαραγκοῦ καὶ ὑπὸ τῶν κ.κ. διδασκάλων Δ. Τεντοπούλου, Ν. Μαρτὲν καὶ Κ. Νικολαΐδου καὶ τοῦ Β΄. Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον Ἁγίαν Μαρίναν ὑπὸ τοῦ κ. σχολάρχου Α. Παπακωνσταντίνου καὶ ὑπὸ τῶν κ.κ. διδασκάλων Σ. Ἀργυροπούλου Α. Λινάρδου καὶ Δ. Ἀποστολάκου. *Κασίλδα.*

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ. Ἡ μετάθεσις τοῦ ἐντίμως καὶ ἀκεραίως τὸ καθῆκόν του ἐκτελοῦντος ἀστυνομικοῦ ἡμῶν σταθμάρχου ἐνωματάρχου πρώτης τάξεως κ. Πέτρου Ρουσοπούλου ἐπροξένησεν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν λύπην ἀπερίγραπτον. Ὁμολογουμένως ὁ ἀστυνομικὸς ἡμῶν Σταθμάρχης κ. Ρουσόπουλος ἐπέδειξε κατὰ τὴν ἐνταῦθα αὐτοῦ διαμονὴν δραστηριότητα μεγάλην καὶ ἐπιτήρησιν ἄγρυπνον. Συγχαρητήρια ἀξίζουν εἰς τὸν τόσον λογικῶς καὶ μεμετρημένως δειχθέντα ἀστυνομικὸν σταθμάρχην ἡμῶν κ. Πέτρον Ρουσόπουλον. **Κωνστ. Ἐμμ. Καλογερῆς**

ΛΑΥΡΙΟΝ 22 (3). Ἤρξαντο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τῶν ἐργασιῶν των τὰ διάφορα πλυντήρια τῆς Γαλλικῆς Μεταλουργικῆς Ἑταιρείας ἅτινα πρὸ καιροῦ εἶχον διακόψει τὰς ἐργασίας των ἕνεκεν τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ μεταλεύματος—ἀρκετοὶ δὲ ἐργάται προσελήφθησαν. Καὶ οὕτω ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ἡ πόλις μας εἰς τὴν προτέραν της κίνησιν καὶ ζωηρότητα.— **Ι. Δ. Νικολινάκος**

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ.

—Ὁ καιρὸς βρῆκε φαίνεται τὴν περίστασι—τώρα ποῦ διελύθη καὶ ὁ Στρ. Σύνδεσμος—νὰ μᾶς δείξῃ τὲς χάρες του. Μέρα—νύκτα δὲν κάνει ἄλλο τίποτα, παρὰ νὰ μᾶς φιλεύῃ μὲ ἀνέμους, βροχὲς καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ βροχὲς αὐτὲς θὰ ὠφελήσουν πολὺ τὴν Γεωργία—ἀλλὰ τὸ παράκανε ἐπὶ τέλους. Δὲν εἶνε κατάστασις αὐτή! «Ὑψώσατε φωνή» **Ἀργ. Γ. Σ.κ.λ.ρ.δ.ς.**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Οἱ περὶ τὴν 7. 20' ὥραν π. μ. λαβόντες χώραν κανονιοβολισμοὶ ἀνήγγειλαν τὴν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ὀθωμ. βασιλικῆς θαλαμηγοῦ «Ἐρτογρούλ» ἄφιξιν τοῦ Πέτρου, βασιλέως τῆς Σερβίας συνοδευομένου καὶ ὑφ' ἑνὸς θωρηκτοῦ.

Ὁλόκληρος ἡ Θεσ)νίκη συρρεύσασα εἰς τὴν προκυμαίαν ἀνέμενεν ἀγωνιωδῶς, ὅπως ἴδῃ Αὐτόν

Ἅπαν δὲ τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐπισήμῳ τῇ στολῇ μεταβὰν ηὐχήθη Αὐτῷ τὸ «Εὖ παρέστη».

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ βασιλεὺς καθήμενος ἐφ' ἁμάξης μεθ' ἑνὸς πασσᾶ ἐκ Κων)πόλεως καὶ ἀκολουθούμενος ὑφ' ἑνὸς σώματος ἱππικοῦ διήρχετο μέσον τοῦ ζητωκραυγάζοντος πλήθους.

Διαμείνας δ' ἐπὶ δύο μόνον ὥρας ἐνταῦθα, καθ' ἃς ἐπεσκέφθη τὸ διοικητήριον, τὸν στρατῶνα καὶ τὸ Σερβικὸν προξενεῖον διηυθύνθη εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, ὅπόθεν δι' ἰδιαιτέρας ἁμαξοστοιχίας, ἀνεχώρησε διὰ Βελιγράδιον.

«Ἡ Ἐλπίς».

ΠΕΝΤΑΓΟΙ. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπεβίωσεν ἐν Πενταγίοις τῆς Δωρίδος ὁ Χαραλάμπος Κλώτσας ἡλικίας 103 ἐτῶν ἀκμαῖος ἔτι ὤν.

Φ. Δ. Κ.

ΑΡΤΑ. Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα θὰ γείνουν ἐνταῦθα γυμναστικοὶ ἀγῶνες, εἰς οὓς θὰ μετάσχωσι μόνον μαθηταί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κ. Δημ. Σ. Ρέτσας υἱὸς τοῦ Σπυρ. Ρέτσα. Ὁ κ. Δ. Ρέτσας θὰ ἀγωνισθῇ εἰς τὸ ἅλμα καὶ εἰς τὸν δρόμον, ἔχομεν δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὡς καὶ πρὸ ἐτῶν οὕτω καὶ ἤδη θὰ ἀναδειχθῇ νικητής. **Γῶγος Θ. Θέρης**

ΚΕΑ. Ἡ 25η Μαρτίου ἑορτάσθη μετὰ πάσης κατανυκτικότητος καὶ μεγαλοπρεπείας. Πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας μεστὸν ἐννοιῶν καὶ καλλιεπέστατον ἐξεφώνησεν ὁ πανοσιότατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ν. Φιλιππαῖος. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Γεωργ. Συνδέσμου τῶν Κείων ὑπέβαλεν τὴν λογοδοσίαν του διὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μελῶν καὶ πλείστου ἐκλεκτοῦ κόσμου ἀποθαυμάσαντος τὴν κοινωφελῆ δρᾶσιν τοῦ προοδευτικωτάτου Σωματείου καὶ τὰ συντελεσθένπα ἔργα, καὶ συγχαίροντος ἀπὸ καρδίας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν ἄοκνον καὶ φιλοπάτριδα δρᾶσιν τοῦ ὁποίου ὀφείλονται πάντα ταῦτα. Τὸ ἄκρως φιλόπατρι τοῦ ἔργου ἐκτιμῶν ὁ ἄρτι ἐκλεγεὶς Δήμαρχος Κος Κ. Ἱερομνήμων ἐδήλωσε τῇ συνελεύσει, ὅτι, παράδειγμα πρὸς μίμησιν παρέχων, προσφέρει τῷ Συνδέσμῳ 250 δραχμάς, καὶ θεωρῶν ὅτι τὸ Συμβούλιον τοιοῦτον σκοπὸν ἐκπληροῦντος Συνδέσμου δέον ἵνα παρακάθηται παρὰ τὴν Δημ. ἀρχὴν. παρεκάλεσε τοῦτο, ὅπως μεταφέρει τὰ γραφεῖα αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος. Ὁ γνωστὸς ποιητὴς καὶ ἀγαπητὸς συμπολίτης κ. Π. Μπακανάκος ἀπέκτησε δεύτερον χαριτωμένον ἀγοράκι. Νὰ τοῦ ζήσῃ. Πλεῖσται οἰκογένειαι τῶν τὰ πρῶτα φερόντων, ἐξέδραμον εἰς τὴν ρωμαντικὴν Μονὴν τῆς Καστριανῆς, ὅπου τελεῖ ἐτησίως θρησκευτικὴν πανήγυριν ἡ οἰκογένεια Κορδοκούλη. Ἡ ἀκολουθία ἐψάλη μετὰ μεγίστης κατανύξεως, εὐπρεπείας καὶ τάξεως, ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἱερέως Ι. Γκίνη. Σακελαρίου καὶ τοῦ λαμπροῦ ἱεροδιακόνου μας κ. Φιλιππαίου καὶ χοροῦ καλλιφώνων ψαλτῶν, ἅπασα δὲ ἡ εὐσεβὴς ὁμήγυρις διαμείνασα ἐπὶ τριήμερον εἰς τὴν μονὴν πλήρης εὐχαριστήσεως καὶ εὐθυμίας. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εἰς τὴν οἰκογένειαν Κορδοκούλη καὶ ἅπαντας τοὺς εὐσεβεῖς συμπανηγυριστὰς νὰ ἑορτάζωσι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ. Ἀπέπτη ἐκ τῶν ἀγκαλῶν φιλοστόργων γονέων καὶ ἐκηδεύθη ἐν συρροῇ πλείστου κόσμου, τὸ ἑξαετὲς ἀγγελοῦδι τοῦ εὐγενοῦς συμπολίτου μας κ. Τάσσου Λαζαρίδη, ὁ χαριτωμένος Γιαννάκης του. Εἰς τοὺς τόσῳ δεινῶς τρωθέντας ἀξιοτίμους γονεῖς, ἀπευθύνομεν τὰ θερμότατα συλλυπητήριά μας. **Φιλαλήθης**

ΒΟΛΟΣ. Ἐπὶ τῇ ἀναμενομένῃ ἀφίξει μοίρας Ἰταλικοῦ στόλου ἀπεφασίσθη ὅπως γίνῃ ἐπίσημος ὑποδοχὴ ἐν ταῖς αἰθούσαις ταῦ Δημαρχίου προσφερθῶσι ἀναψυκτικὰ καὶ διωργανωθῇ πρὸς τιμὴν τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν ἔκτακτος θεατρικὴ παράστασις. **Ἐθνικὴ Κυανόλευκος.**

ΧΑΛΚΙΣ. Συμφώνως μὲ τὴν τελευταίαν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐξέδραμε τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν εἰς Ἐρέτρειαν ἡ Βα τάξις τοῦ Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας. Οἱ μαθηταὶ ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Γυμνασιάρχην αὐτῶν Δ. Παπαγεωργίου ἐξεκίνησαν ἐπιβιβασθέντες ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἀτμοπλοίου Ἑρμῆς. Μετὰ 11)2 ὥραν οἱ ἐκδρομεῖς φθάσαντες εἰς Ἐρέτρειαν ἐπεσκέφθησαν τὰς διαφόρους ἀρχαιότητας, περὶ τῶν ὁποίων μετ' ἐμβριθείας ὡμίλησεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης, Καὶ οὕτως χάρις εἰς τὴν ἐκδρομὴν αὐτῶν ἐξ ἧς ἐπέστρεψαν περὶ τὴν 6 ἑσπερινὴν ὥραν οἱ μαθηταὶ ηὐτύχησαν νὰ ἴδωσιν ἐκ τοῦ πλησίου, τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῆς ἀρχαίας τέχνης. **Γ-ος. Κουμ-τσος.**

ΚΑΡΔΙΤΣΑ. Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἡ καθαριότης ἐν τῇ πόλει μας ἔχει παραμεληθῇ τελείως. Εἰς τοῦτο δὲ αἴτιος εἶνε ὁ κ. Δήμαρχος μας ὅστις παρὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀστυνομίας μας, μεταχειρίζεται τὰς ἀπήνας τοῦ δήμου εἰς ἰδιαιτέραν χρῆσιν αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Ἂς ἀφήσῃ ὅμως ὁ κ. Δημ. Λάπας τὰς ἰδιαιτέρας ὠφελείας καὶ ἂς πέμπει τὰς ἀπήνας πρὸς μετακόμισιν τῶν σκουπιδιῶν, διότι ὅλοι οἱ δρόμοι γέμουσιν ἀκαθαρσιῶν **.Γ. Καρακώστας.**

ΛΑΡΙΣΑ. Καταπληκτικ ς προόδους σημειοῖ ὁ μουσικὸς καὶ γυμναστικὸς σύλλογος τῆς πόλεώς μας ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε τὸ νέον Διοικητικὸν αὐτοῦ συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Γ. Δεσύπρη διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Οὕτω τελευταίως ἐνοικίασεν ἀρκετὰ εὐπρεπὲς διόροφον οἴκημα χρησιμεῦον ὡς σχολεῖον μουσικῆς καὶ διὰ τὰ γραφεῖα τοῦ συλλόγου. Ὡσαύτως προέβη εἰς κατασκευὴν ὁμοιομόρφων ὡραίων στολῶν διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Μουσικῆς. Πρὸς δὲ οἱ μαθηταὶ τῆς Μουσικῆς ἐξασκηθέντες καλῶς ἐντὸς ὀλίγου ὑπὸ τοῦ Μουσικοδιδασκάλου κ. Ἐρ. Ὀρπῆ ἐκτελοῦσε κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐκλεκτὸν πρόγραμμα. Καὶ ὅλα αὐτὰ χάρις εἰς τὸν νέον διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ καλοῦ συλλόγου καὶ ἰδίᾳ χάρις εἰς τὸν φιλοπρόοδον Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Γ. Δεσύπρην ὃν ἐγκαρδίως συγχαίρομεν. Δὲν μποροῦσε ὅμως νὰ γίνῃ κάτι τι καὶ γιὰ τὸ δόλιο μας γυμναστήριο; **Ρεπόρτερ.**

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Φαληρέα. -Ἐνταῦθα. Κόκκινο γαρούφαλλο ἔχει ἐγκριθεῖ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 33 φύλλον (1 1)2 στήλη). ***Κ. Καλ. Μονεμβασίαν.*** Φροντίσατε περὶ τῆς ταχυτέρας ἀποστολῆς ζητουμένων. Ἀποστέλλετε ἀνταποκρίσεις σας ἐπιθέτοντες 2 λ. γραμματόσημον ἐπὶ τοῦ φακέλου, κομένου κατὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα καὶ φέροντος τὴν λέξιν «δημοσιογραφικὴ ὕλη. ***Τ. Μαντᾶν. Μεσολόγγι.*** Ἴδετε στήλην ἐγκρίσεων. ***Μ. Παπαγγελόπουλον Μεσολόγγι.*** Ἐλήφθη. **A. Stelhadg.** Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ***Θ. Καρ. Ἰθάκην.*** Φρόντισε περὶ ἀποστολῆς συνδρομῶν.

Σπῦρον Σβορῶνον, Κάϊρον. Τὸ δέμα ἐστάλη ὑπ' ἀρ. 955, εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὁπόθεν τὸ ἐκεῖ ταχυδρομεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 552 ἐγγράφου του δηλοῖ ὅτι μένει ἀζήτητον. Φροντίσατε περὶ τῆς παραλαβῆς του. ***Ἀναγνώστην «Δάφνης»*** Πειραιᾶ. 30 τὸ ὀλιγώτερον, δύναται καὶ τρεῖς.

Εὐάγ. Παππακωνσταντίνου Κάρυστον εἶνε ἀδικαιολόγητος ἡ στάσις σου δὲν μᾶς ἐξηγεῖται τὸν λόγον τῆς δυσαρεσκείας σου. ***Α. Παπεῖνον*** Ἐνταῦθα. Σᾶς παραπέμπω εἰς σχετικὴν στήλην ἐγκρίσεων προηγημένων φύλων. ***Α. Πυρωνάκην*** Ἄργος. Εἰς τὸ προσεχές. ***Γ. Καρακώσταν.*** Καρδίτσν. Μείνατε ἥσυχοι καὶ ὅλα εἶνε ὑπὲρ ὑμῶν.

Ρεπόρτερ Λάρισσαν Σοῦ ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. ***Φ. Κ. Πειραιᾶ*** Ποίημα εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΜΑΣ

Ποία εἶνε ἡ ὡραιοτέρα κυρία ἢ δὶς τῶν Ἀθηνῶν; Αἱ ἀπαντήσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ δεκαλέπτου γραμματοσήμου δέον νὰ σταλῶσι μέχρι τῆς 10ης τοῦ μηνὸς εἰς τὰ γραφεῖα μας. Τῆς ὡραιοτέρας κυρίας, ἥτις θὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς τοιαύτη, ἐὰν συγκεντρώσῃ ὑπερεκατὸν ἀπαντήσεις, θέλει δημοσιευθῇ ἡ εἰκών, τῶν δὲ ὑπὲρ αὐτῆς ψηφισάντων τὰ ὀνόματα, τῆς μετ' αὐτὴν τὸ ὄνομα ὡς καὶ τὰ τῶν ψηφισάντων αὐτὴν καὶ τῆς γ'. μόνον τὸ ὄνομα μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων οὓς ἔλαβε.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

— Ἐπέρασα χθὲς τὸ βράδυ. **Ρ. Μ.**

— **Θέμιδα**. Θὰ ἔλθω τὴν Κυριακήν. ***Κουμπάρος***

— **Γ. Δ. Πειραιᾶ**. Προσωπογραφία. ***Θέμις.***

ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΕΙΝΟΥΝ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἡ «Δάφνη» θέλουσα ὅπως οἱ ἀνταποκριταί της ἀπολαμβάνουσι τῆς ἐκτιμήσεως τῆς κοινωνίας ἣν ἀντιπροσωπεύουσι, προκηρύσσει ἐκλογὰς .... ἀνταποκριτῶν. Δηλαδὴ κάθε κύριος ἢ κυρία, ὁ ὁποῖος ἔχει νὰ ὑποδείξῃ ὡς ἀνταποκριτὴν ἢ ἀνταποκρίτριαν ἕνα φίλον του ἢ μίαν φίλην της θὰ κόψῃ τὸ κάτωθι δελτίον, θὰ τὸ θέσῃ ἐντὸς φακέλλου καὶ θὰ μᾶς τὸ στείλῃ μέχρι τῆς 1ης Μαΐου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Διεύθυνσιν Δάφνης» ὁδὸς Μαυρομιχάλη 34. Ἀθήνας παραπλεύρως δὲ τὴν λέξιν «ἐκλογαί».

Κάθε κύριος ἢ κυρία μόνον κύριον ἢ κυρίαν κατοικοῦντα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος δύνανται νὰ ψηφίσουν.

Οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἀποκλείονται. Αἱ Ἀθῆναι διαιροῦνται εἰς συνοικίας αἱ ὁποῖαι ἔχουν συμφέροντα καὶ σύνεπῶς πρέπει νὰ ἀκούεται καὶ αὐτῶν ἡ φωνή. Τὸ Μεταξουργεῖον, ἡ Πλάκα, ἡ Νεάπολις, τὸ Βατραχονῆσι, Κολωνάκι, Πυθαράδικα, Καλλιθέα, Ἅγ. Παντελεήμων, Ἅγ. Παῦλος, Μακρυγιάννη, Ἁγ. Μαρίνα ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποδείξουν τοὺς ἀντιπροσώπους των ὡς καὶ τὰ διάφορα Λύκεια, Ἐκπαιδευτήρια Παρθεναγωγεῖα, Γυμνάσια κλπ. τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν οὕτως εἴπειν ἰδίαν κοινωνίαν.

Αἱ Ἀθῆναι θὰ ὑποδείξουν 20 ἀντιπροσώπους πλὴν τῶν σχολείων, ὁ Πειραιεύς, Πάτραι, Κέρκυρα, Σύρος, Λάρισα, Βόλος, Χαλκίς, Ναύπλιον, Ἀργοστόλιον, Καλάμαι, Πύργος, Τρίκαλα, Καρδίτσα, Μεσολόγγι, Ἄμφισσα, Γύθειον, Σπάρτη, Ζάκυνθος, καὶ Τρίπολις ἀνὰ 3 πλὴν τῶν σχολείων των, κάθε ἄλλη πόλις ἢ χωρίον ὡς καὶ αἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ παροικίαι ἀνὰ 1.

Ἕκαστος ὑποψήφιος τῶν πρώτων μερῶν δέον νὰ προταθῇ τοὐλάχιστον ὑπὸ 30, δηλαδὴ δι' ἕκαστον τοιοῦτον δέον νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον μας 30 τοὐλάχιστον ψηφοδέλτια φέροντα τὸ ὄνομά των, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις 20 ψηφοδέλτια. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἡ ἐκλογὴ θὰ γείνῃ μεταξὺ τῶν ἰσοψηφισάντων.

Ὅσοι θέσωσι ὑποψηφιότητα δύνανται νὰ δημοσιεύσωσι τοῦτο εἰς εἰδικὴν στήλην τῆς «Δάφνης» ἀποστέλλοντες ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον. Οἱ ἐκλεχθησόμενοι θὰ ἐφοδιασθῶσι δι' εἰδικῶν δελτίων, διδόντων εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα παραστάσεως εἰς θέατρα, ἑορτάς, συναυλίας κλπ. θὰ δημοσιευθῶσι δὲ καὶ τὰ κλισέ των μετὰ σχετικῶν σημειώσεων.

Δεχόμεθα τὴν δημοσίευσιν κλισέ ὑποψηφίων ἀνταποκριτῶν ἀντὶ δρχ. 2. ἂν τις ὑποψήφιος θέλει νὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών του καὶ δὲν ἔχει κλισὲ δύναται νὰ ἀποστείλῃ εἰς ἡμᾶς τὴν φωτογραφίαν μετὰ 6 δραχ. καὶ ἡμεῖς θὰ ἀναλάβωμεν τὴν δημοσίευσιν ταύτης μετὰ σχετικῶν παρατηρήσεων.

Ἐπιτρέπονται καὶ συνδυασμοὶ ὑποψηφίων.

Ἔμπρος λοιπὸν οἱ φίλοι τῆς «Δάφνης».

Προτείνω ὡς ἀνταποκρίτην τῆς πόλεως τ

Ἐν *τῇ* *1910*

Ὑπογραφή

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθη παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ναυτικῆς ἱστορίας ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Δοκίμων κ. ***Κ. Ράδου*** περισπούδαστος μελέτη περὶ τῶν προ καιροῦ ἀνελκυσθέντων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν Ἀντικυθήρων ***χαλκίνων θραυσμάτων*** διὰ τῆς ὁποίας προσπαθεῖ νὰ δώσῃ ἀκριβῆ χαρακτηρισμὸν τοῦ ὀργάνου, τοῦ ὁποίου ταῦτα εἶνε τὰ ὑπολείμματα, καὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Συνεστήθη ἐν Πειραιεῖ Φιλεκπαιδευτικὸν Κέντρον «Νέα Ζωή» σκοποῦν τὴν καλλιέργειαν τῶν νεοελληνικῶν γραμμάτων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τῆς 25ης Μαρτίου ἐξέδωκεν μικρὸν τομίδιον περιέχον ἑλληνικὰ τραγούδια τῶν Σολωμοῦ, Βαλαωρίτου, Παλαμᾶ, Νιρβάνα, Στρατήγη καὶ λοιπῶν.

Ἀνέκδοτα ποιήματα τοῦ κ. Ἀχιλλέως Νέη. Ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου ὁλανδικοῦ καὶ εἰς ἕνα καλλιτεχνικώτατον τόμον μὲ σχετικὰ κοσμήματα τῶν Στούκ, Στάσσεν, Ἀριστέως Κωνσταντινίδου κλπ. πέντε σειραὶ ἀνεκδότων ποιημάτων τοῦ κ. Νέη. Μελωδίαι τοῦ μέλλοντος. Ἀρχαῖοι χοροί. Γλαῦκες καὶ χελιδόνες. Ὀρφικὲς στροφές. Ἱεροφάντης καὶ Ἱέρεια. Καὶ ἕνα ἀντικληρικὸν ποίημα «Ὁ Κουρσάρος».

— *Ἐξεδόθησαν τὰ τελευταῖα φύλλα τοῦ Νουμᾶ, ἐπιθεωρήσεως, οἰκογενειακοῦ ἀστέρος κ. λ.π.*

ΣΤΗΛΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΝ

(Διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν κάτωθι ἐγκριθέντων ἔργων δέον οἱ ἀποστολεῖς νὰ ἐμβάσωσι τὸ πολὺ μέχρι τῆς 25ης Ἀπριλίου 2 δρ. διὰ τὰ ἔλασσον στήλης, 3 δρ. δι' ἑκάστην στήλην καὶ 1 δρ. δι' ἓν τέταρτον στήλης ἐμμέτρων, καθόσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ ἔργα των δὲν θέλουσιν ποσῶς δημοσιευθῇ).

Τάσου Μαντᾶ. «Στὸ Σταυρωμένο» 1(4 στήλης. ***Κ. Ἠλιάδη***. Τὸ παραμύθι τῆς πεντάμορφης. ἔλλασσον στήλης. ***Χρ. Μπερ.ἐνταῦθα***. Μάνα καὶ θυγατέρα (1)4 στήλης. ***Γ. Βλάσση*** τὸ πρῶτο χριστουγεννιάτικο δένδρον. ἔλλασσον στήλης. ***Α. Γκιόκα*** χριστουγεννιάτικος ὑπνωτισμὸς ὁμοίως ***Β. Ἀντωνάκη*** ἡ νύκτα τῶν Χριστουγέννων ***Τάκη Μ.*** γλυκοχάραγμα χριστουγέννων. ***Γιάν. Λώτ.*** Χριστουγεννιάτικη εὐχαριστήσι. ***Πασχούσης καρδίας*** Ἀνέκδοτα ***Π. Γαρέζου***. Ἡ χειραφέτησις. ***ἰδίου***: Ἀναμένει τὸν σύζυγόν της. ἄπαντα ἔλλασσον στήλης. ***Ἀλέκου Πιρουνάκη*** Μελαγχολία 1 1)2 στήλη. ***Ο. Νικολακάκη***, ἡ Πολυθεία 2 στήλας. Ψυχῶν σαγηνευτρίας Ἀνέκδοτα, ἔλασσον στήλης ἰδίας μεταφράσεις ὁμοίως. ***Δ. Κρεβούρη***. Νασταρδὶν Χοντζὰς 2 στήλας. ***Ε. Παπάζογλου*** πρωτογονία 1 στήλη ***Σπύρου Φίλιππα*** ὅτι ἤθελα νὰ πῶ 2 1)2 στῆλες ἰδίου καρδιὰ γυναικὸς 3 στήλας ***Ν. Δαούλη*** τὸ δωμάτιον τῆς κόρης ἔλλασσον στήλης. ***Γεωργίου Μασούρα*** θλιβερὰ Χριστούγεννα 1 1)2 στήλη. ***Εὐρίτου Καρπενισιώτου***. Τραγοῦδι τῆς τάβλας. Ἔλασσον στήλης. ***Βρία*** ἐπιστολαὶ τοῦ Μισὲ 3 στῆλες ***Ραφαήλου*** τι εἶνε φίλημα 1 1)2 στήλη ***Ε. Φίλιππα*** δραγραφὴ φρασεως 3 στῆλες ἰδίου φιλολογικὰ γράμματα 3 στῆλες, ***Ν. Μαρκοπούλου***. Ὁ φάρος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ 2 1)2 στῆλες ***Ρέρ.*** Τὶκ τακ ἔλλασσον στήλης. ***Μαύρου*** νεότης 1 στήλη ***Α. Στέλχαντζ*** τακτικαὶ καὶ ἄτακτοι 1 στήλη ***Β. Ἀντωνάκη*** ὁ χρόνος τῆς ***Ἰδίου*** τι εἶπε τὸ πουλί. ***Ἐνδυμίονος*** ἡ ἐξομολόγησις τοῦ ἔρωτος ***Σ. Παυλοπούλου***. Ἡ καστανὴ μὲ τὰ λουλούδια ***Τάκη Μ.*** Ξύπνημα ***Ν. Ἀπ.*** Ἀρμενησιά. Ἄπαντα ἔλλασσον στήλης. ***Ἔμετρα Μ. Σιγούρου*** Χριστούγεννα ***Κωστάκη Κ.*** Δάφνη. Ε. Γεωργοπούλου τοὺς εἴδα. ***Λ. Μπέτσικα*** 2 Χριστούγεννα. ***Ε. Γεωργοπούλου*** σ' ἕνα ἄγγελο, Γιὰ σένα π' ἀγαπᾶς σ' ἀγαπῶ ***Μ. Ἐλάτη*** ὁ Μετανάστης μάτια Βαμένα, σὲ μιὰ μελαχροινή. ***Ι. Λαζοπούλου*** Τὰ παλιὰ τὰ ὄνειρα 1(4 στήλης. ***Ν. Παμπούκη*** τρελλῆς τραγοῦδι. ***Α. Ἠλιοπούλου***. Ἀπρομάκροι καῦμοι. ***Κ. Ἀσημάκη*** Δημώδη. ***Ν. Τράκα*** Ξύπνα. ***Κ. Μητρομελέτη*** 1 δάκρυ. ***Π. Γαρέζου*** Μονόλογος γαμβροῦ, τὸ ὄνειρόν μου. ***Κ. Δελακοβία*** τὸ ρημάδι ***Μ. Χρισολούστου*** τὸ ναυτόπουλο. ***Ἀντωνίου Λύρα*** τὸ ὄνειρό μου. ***Δ. Φιλήντρα*** προάγγελοι καταστροφῆς. ***Μαρίας Μαμίδου*** μισοσβυσμένη ἐλπίδα. ***Σ. Πανοπούλου*** στὸ χειμαρρο. ***Α. Χατζοπούλου*** σὲ μιὰ ἄπιστη. ***Γ. Λευκανοῦ*** εἰς τὴν Μακεδονία. ὁ γνωρισμός. Ξύπνα κ.τ.λ. ***Α. Σαλούτση*** ὁ Κύκνος. ***Α. Χαδιαράκου*** σ' ἐκείνην ποὺ μὲ νοιώθη. ***Ν. Δαούλη*** ἐγὼ καὶ σὺ ***Δ. Παπουτσοπούλου*** σὰν παραμύθι. ***Μ. Τράκα*** Ξύπνα. ***Μ. Θ.*** τὸ σφρίγμα. ***Ε. Ροδελάκη*** στὴν καρδιά μου. στὴν ἑορτήν της ἕκαστον ἡμίσεια στήλη.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τῷ ἀγαπητῷ μοι φίλῳ κ. Νικ. Ἰ. Δημητράτῳ ἐξ Ὀδησσοῦ προμηθευτὴ τοῦ ἐν Γαλαζίῳ τῆς Ρουμανίας μεγάλου ἐμπορικοῦ οἴκου κ. Γεωργίου Σφακέλλου ἀναχωρήσαντι κατ' αὐτὰς μέσῳ Κων)πόλεως δι' Ἀθήνας καὶ Κεφαλληνίαν χάριν ταξειδίου, εὔχομαι κατ' εὐόδιον.

Θεσσαλονίκη **Ε. Μ.**

Ὅλοι ἀγοράσατε

ΛΑΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 25 Ἀπριλίου

ΧΡ. ΒΑΡΛΕΝΤΗ

"ΘΡΥΛΟΙ,,

Ἐκδίδονται προσεχῶς

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΡΙΝΤΕΖΗ

Ἐκδόσεις συγγραμμάτων, ἐμποκαταλόγων, δελταρίων, ρεκλαμῶν, κτλ. Τυπογραφικὰ **Clichés**. *Ζινκογραφίαι-Χαλκογραφίαι-Τριχρωμίαι-Ξυλογραφίαι. Πώλησις καὶ μίσθωσις ἑτοίμων* **Clichés**. **PHOTO-RÉPORTAGE** *εἰδικὴ φωτογραφικὴ ὑπηρεσία δι' ἐφημερίδας καὶ περιοδικά. Καλλιτεχνικὴ εἰκονογράφησις ἐφημερίδων-βιβλίων περιοδικῶν καταλόγων κ.τ.λ. Μεγάλη συλλογὴ φωτογραφιῶν, εἰκόνων διαφόρων γεγονότων καὶ κοσμημάτων, φωτογράφησις καταστημάτων καὶ ἐργοστασίων. Πλάκες προβολέων δωρεὰν, στέλλονται δείγματα καὶ πληροφορίαι, διαρκὴς ἔκθεσις ὁδὸς Παπαρηγοπούλου 9. Ἔναντι Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Ἐργοστάσια ὁδὸς Σωκράτους 2 Ἀθῆναι.*

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος καὶ Ἀσκληπιοῦ οἰνοπωλεῖον τοῦ Ν. Τσαμπᾶ εὑρίσκει κανεὶς τὸ καλλίτερο κρασὶ καὶ τοὺς ὡραιότερους μεζέδες.

Οἱ πάσχοντες νοσήματα

ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ

Τραχώματα, καταρράκτην, τριχίασιν, ἀλλοιθωρίαν, κλπ. θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ

ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΟΥ

τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάσαντος.

20 — Ὁδὸς Πειραιῶς — 20

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΣΠΑΝΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ-ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Ἐν Παρισίοις καὶ Ρώμῃ εἰδικῶς σπουδάσας τὰ νοσήματα καρδίας καὶ πνευμόνων. Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 24 (11—12 καὶ 3—5).

ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥΡΓΙΚΟΝ

ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Η "ΠΡΟΟΔΟΣ,,

Κατασκευάζονται καὶ τοποθετοῦνται ἅπαντα τὰ ὑδραυλικὰ εἴδη, ἤτοι: Λουτῆρες, Θερμοσίφωνες, Μηχανήματα ἀφοδευτηρίων, Ὑδαταποθῆκαι κλπ. Ἐγκαταστάσεις ἀκριόφωτος. Εἴδη φωτισμοῦ. Ἀμίαντα Πλεσετῆ καὶ Συνήθη, κλπ. κλπ.

ΚΑΛΑΔΑΜΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

5 — Ὁδὸς Σατωβριάνδου — 5

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ὁδὸς Παπαρρηγοπούλου ἀριθ. 9